

מדינת ישראל
 משרד הפנים
 המועצה הארצית לתכנון ובנייה
 ישיבה מס 363

תאריך הישיבה : יום שלישי, כ"ט אייר, תשס"ח, 3/6/2008

מקום הישיבה: חדר ישיבות, משרד הפנים, רח' קפלן 2, הקריה, ירושלים

משרד הפנים ירושלים

חברי וועדה:

מר אריה בר, מנכ"ל משרד הפנים
 אדר' שמאי אסיף, מנהל מנהל התכנון
 מר שחר סולר, המשרד להגנת הסביבה
 מר פנחס כהנא, קק"ל
 מר סטניסלב שוורצביין, משרד האוצר
 גב' עינת גנון, משרד השיכון
 גב' עדנה פדרו, משרד הביטחון
 מר אמיר וייס, משרד ראש הממשלה
 מר דוד ויינברג, משרד הבריאות
 מר נחום פלד, משרד השיכון
 גב' כרמית פינץ'-קדמי, משרד התיירות
 מר רפי אלמליח, מנהל מקרקעי ישראל
 מר אילן טייכמן, משרד הבינוי והשיכון
 גב' ארזה צ'רצ'מן, סוציולוגיה
 מר ארז קמיניץ, משרד המשפטים
 מר ניר אנגרט, רשות הטבע והגנים
 גב' איריס האן, ארגון הגג של הגופים הירוקים
 מר איתמר בן דוד, ארגון הגג של הגופים הירוקים
 גב' רותי פרום, משרד החקלאות
 מר אלון נבות, ראש המועצה המקומית קריית טבעון
 גב' סופיה אלדור, משרד השיכון
 מר משה פאוול, ראש מועצה מקומית בני שמעון
 מר סעיד אלחרומי, ראש מועצה מקומית שגב שלום
 מר דן סתיו, מנהל מקרקעי ישראל
 גב' ירדנה פלאוט, משרד התשתיות
 מר שמואל גלבהרט, סגן ראש עיריית חיפה
 גב' גליה בן שוהם, המשרד להגנת הסביבה
 מר חנן ארז, ראש מועצה אזורית מגידו
 מר אדם מזור, מהנדס
 גב' רחל אלטרמן, הטכניון
 גב' ציפי רון, אירגוני נשים
 מר שי אביטל, מנכ"ל הגנת הסביבה

נושא כללי- ישוב חדש באזור עירון- דיון ע"פ נוהל הקמת ישובים חדשים בהתאם להחלטת ממשלה בנושא

נוכחים בדיון:

מר יוסי שק, מתכנן משרד ערן מסל
 מר חגי פלמר, מצפה אילן
 מר אילן שדה, ראש מועצה אזורית בני מנשה
 מר אשר שער, יו"ר אגודה קציר
 מר יואב אריאל, חטיבה להתיישבות
 מר ניסים דהן, ראש מועצה אזורית חריש-קציר
 מר ניר פפאי, החברה להגנת הטבע
 מר יגאל שחר, הממונה על המחוז
 מר חיים קהת, אדריכל

מר אריה בר, יו"ר:

ישוב חדש באזור עירון, מטרת הדיון היא על פי נוהל הקמת ישובים חדשים בהתאם להחלטת הממשלה בנושא. התכנסו כאן גם נציגי היזמים וגם ... וכמובן נפתח את הדיון. כאשר השלב הראשון של הדיון יהיה הדיון הפומבי של המתנגדים, של המשיבים ולאחר מכן אנחנו נקיים דיון פנימי כפי שאנחנו נוהגים לעשות בכל המקומות. בבקשה.

אדר' שמאי אסיף:

טוב, למען הפירוט רק שנדע על מה אנחנו מדברים. מדובר על דיון בהמשך להחלטת הממשלה מיום 3 בפברואר בדבר הקמת ישוב קהילתי-דתי חדש באזור עירון, בעדיפות למיקום הנוכחי. נוהל המועצה הארצית לעניין הקמת ישובים חדשים ב-2005 קבעה את הנדרש במקרה בו בונה הממשלה... זה בהמלצת הולנת"ע למועצה הארצית, לאור זה הובא הנושא לדיון לולנת"ע בתאריך 29.4.08. החלטת הולנת"ע, אחרי שהוצגו בפניה ופורטו החלופות לאדמת הישוב וכן נשמעו עמדות בעלי העניין והמוזמנים. לאחר שהועדה קיימה דיון בסוגיות שהועלו, לאחר שחבריה העלו טיעונים בעד ונגד החלופות השונות הועלו שתי הצעות החלטה. הצעת החלטה ראשונה שלי, היושב ראש, שמונחת בפניכם. ניתן לקרוא אותה בפירוט. אולי שיירשם צריך לומר שיש כאן עניין של מדיניות המועצה הארצית. הנימוקים בהצעה הזאת הייתה שהחלופה מנוגדת למדיניות המועצה הארצית, שכן קיימים פתרונות פיתוח במרחב נשוא הדיון שלא באמצעות הקמת ישוב חדש בנפרד. יש כאן עניין של הקמת העיר החרדית שנכנס לתוך השיקול, זה השיקול שעמד בבסיס... היאחזות הנח"ל אינו רלבנטי עוד עם הקמתה של העיר החרדית הגדולה חריש בהרחבת קציר. פעילות מטה התושבים שזקוקים היאחזות יכולה לבוא עם פתרונות וחלופות אחרות, למשל קציר, תכף נגיב בעניין הזה. והחלופה אינה מאפשרת הרחבה עתידית של היישוב ותביא להקמתו של ישוב קטן שיתקשה לתפקד כישות עצמאית, בין היתר בהיעדר סף כניסה מינימאלי לשירותים שונים. באשר לחלופת חריש השתכנעה הוועדה, הולנת"ע, שיש בחלופה הזאת משום חשש לסיכולה של התכנית להקמת עיר חרדית גדולה בחריש, עיר זאת אמורה להיבנות בבנייה רוויה ועירונית ולא תתאים לפיתרון הכפרי המבוקש על ידי תושבי היאחזות. באשר להתנגדות תושבי קציר לאפשר את פיתוח השכונה המזרחית לטובת תושבי היאחזות. קשה לקבל את עמדתם המדירה אוכלוסייה צעירה וחדורת מוטיבציה התיישבותית. נראה כי מהלך השירותים הנכון הוא מבנה קהילתי מוניציפאלי מתאים ויוכל לפתור שילוב זה ואף להפיק ממנו יתרונות בעתיד. מכל אלה רואה הולנת"ע עדיפות לחלופת קציר, חלופה 3, ומביאה המלצתה לפני המועצה הארצית לשם גיבוש המלצתה בנושא

לבקשת הממשלה, וזה תפקידה לייעץ לממשלה בהתאם לסעיף 2. מנגד הייתה הצעת אמיר וייס שהציע כך: "לאור הנתונים הבאים טבלת החלופות אשר הוצגה על ידי המתכנן וקבעה ניקוד לכל אחת מהחלופות. עובדת היות השטח הקיים מופר וזמין להתחשבות באוכלוסיית גרעין המתיישבים וההתיישבות בתכנית להקמת עיר חרדית בחריש הוא לא... בעובדות אשר הוצגו בפני ועדה וממליצה הולנת"ע למועצה הארצית לאשר את הישוב במיקומו הנוכחי, חלופה מספר אחת". בעד הצעת היושב ראש הצביעו 6, בעד הצעת אמיר וייס 9 והתקבלה הצעת אמיר וייס. אני רוצה להוסיף עוד פרט אחד שתוך כדי השבוע הזה בשאר המסמכים שהועברו וכמובן שהם יוצגו כאן על ידי גורמים שונים. יש פה אולי גורם אחד שלא ברור, לא הוזמן ולא ברור בדיוק מי הוא ומה הוא מייצג אז אני מרשה לעצמי רק למען הסדר לומר את זה. פנו אלינו עורך דין מיכאל ספרד ועורך דין ישי שנדור. בכל אופן, שתיהן בשם עמותת 'אלבית' הוא מציג טיעונים כאלה ואחרים כאשר הנקודה החשובה, הוא מבקש שהחלטת המועצה הארצית שתאשר הקמת ישוב חדש, אם כמובן תתקבל, צריכה להתייחס אך ורק לשאלת הקמת הישוב ולהיות ניטרלית לגבי זהות המתיישבים שיקבלו את הזכות להתגורר בה. עד כאן.

מר אריה בר, יו"ר:

טוב, מה שאני מבקש זה מהמתכנן שיציג את התכנית. מי מציג?

מר יוסי שק:

שלום, שמי יוסי שק, אני המתכנן ממשרד אדריכלים רן ארז. הבאתי פה את מתכנן דור חיש מהמשרד. אני רוצה להדגיש בפתיחה שני דברים קצרים. התכנית שאנחנו נציג פה בפני היושב ראש וחברי המועצה היא בפירוש על פי נוהל המועצה הארצית להקמת ישובים חדשים, במשולב עם הנחיות תמ"א/35 סעיף 13 בעניין הקמת ישוב חדש. כלומר אנחנו עובדים פה לפי המתווה והנוהל של בחינת חלופות מיקום לישוב חדש באזור עירון. אני אתייחס להחלטת הממשלה. המצגת מתמקדת בנייתו והשוואת חלופות מיקום הישוב. השקענו פה הרבה מאמץ בהכנה, כולל סיורים בשטח כדי להכיר מקרוב בצורה ספציפית כל מקום ומקום מתוך אותן ארבע חלופות מיקום שיוצגו בפניכם. הושקעה פה הרבה מאוד עבודה ומחשבה. המצגת מתחלקת בעצם לשני חלקים בהצגה. חלק ראשון יהיה רקע כללי ותמונת מצב סטטוטורית מפורטת ונפרדת לכל אחת מארבעת החלופות בנפרד. החלק השני יהיה נציג בפניכם טבלה או הצגה או הערכה של ארבעת החלופות על פי קריטריונים ברי מדידה, כלומר שניתן לכמת אותם ועל פי שיקול דעת צוות התכנון המקצועי. בסופה של המצגת או הערכת החלופות נציג גם איזשהו סיכום ומסקנות. כמה זמן יש לי? אני מעריך שמשוהו כמו 15-20 דקות. או.קי מבחינת אבני הדרך המרכזיות, כלומר מאיפה התחלנו ולאן זה הולך. אז כבר בשנת 2002 היאחזות נחל עירון במיקום שמיד אני אראה אושרה על ידי הולמ"ב בחקיקה,

מר אריה בר, יו"ר:

יוסי, תרשה לי. תראה, אל תציג לנו את הפרוצדורה ומה היה כי מה שאנחנו מבקשים ממך זה לא את הפרוצדורה ואת ה, כולם יודעים, כולם מבינים, כולם למדו את התורה. לכן אני מבקש ממך תיגש ישר לעניין, אנחנו יודעים מה הסטאטוס הסטטוטורי הנושא הזה מופיע בחומר שהוגש. תיגש ישר להצגת התכנית.

מר יוסי שק:

אז מדובר על ישוב קהילתי באזור עירון. החלטת הולנת"ע כפי שהייתה והועברה על ידי מנהל מנהל התכנון, שמאי אסיף. מבחינת תיאור הסביבה אנחנו מדברים על רכס שהוא בעצם התפר שבין רכס חריש מצד אחד לאזור ואדי ערה מישור החוף מצד שני... יחסים של

250 מטר פלופה. נצפות גבוהה לסביבה. בחלק גדול מהשטח יש... אגן הניקוז היחידה היום המרכזית של הנחלים בשטח, ואזור חורש ים תיכוני ומיעוט יחסי של... מבחינת החלופות זה תרשים הסביבה איפה נמצאת כל חלופה. אנחנו רואים את חלופה אחת, קודם כל כביש חוצה ישראל, קטע 18 שעוד לא נוסעים עליו, אזור צומת מחלף ברקאי, כביש ואדי ערה וישובי ואדי ערה. רואים פה את הקיבוצים מצר והישוב מצר, חריש, מענית... זה החלק המערבי, אזור ערערה ישוב... בחלק הצפון המזרחי. נחל נרבטה שהוזכר כאן קודם עובר באזור הזה. מה שנקרא לשעבר הקו הירוק. זה לגבי החלופות. חלופה מספר זה הגבעה או הישוב במיקום הקיים. חלופה מספר שתיים, מה שנקרא היום בסיס מג"ב ממזרח לישוב חריש, קיבוץ חריש לשעבר. חלופה מספר שלוש הגבעה המזרחית ממזרח, האונה הדרומית של ישוב קציר. יש שתי אונות האונה המערבית של הישוב הקהילתי הדתי, החלק היותר חדש ממזרח. חלופה רביעית ואחרונה מה שנקרא מתחם די, נפרט בהמשך, נמצאת פחות או יותר מדרום לוואדי ערה וממזרח ודי בצמוד לחטיבת... מי שמכיר. סימנו פה באזור גם את תחום ההשפעה הסביבתית. זה מבחינת המיקום. כלומר 4 חלופות, שתיים סמוכות ו... שנמצאות במרחק של 3-4 קילומטר מכיוון צפון מזרח. ההיבטים הסטאטוטוריים בהיררכיה הארצית. תמ"א/35 תשריט המתחמים, אנחנו רואים שכל ארבעת החלופות נמצאות בתחום מרקם עירוני, שוב אזור כביש ואדי ערה, כביש 6, כביש 13, הישובים חריש, ערערה, קציר. רק בכל החלופות הן בתחום מרקם עירוני, כלומר בעצם מהבחינה הזאת אין הרבה הבדל. לגבי תשריט הנחיות סביבתיות, אני אעשה את זה מהר, כל החלופות בתחום שטח לשימור מושב, חלופה 4 ומתחום די בעיתית יותר, היא נמצאת באזור בעל שטח רגישות נופית וסביבתית גבוהה על פי תשריט תמ"א/35. תכנית שנייה שהתייחסנו אליה בהיררכיה הארצית זו תמ"א/22, תכנית המתאר הארצית ליער. אנחנו רואים שגם פה החלופה היא נקרא לזה בעייתית יותר, כלומר היא בתחום יער נטע אדם. יש פה הרבה מאוד יערות של אורנים ואלונים. כל שאר החלופות אין סתירה לתמ"א/22. נראה את ההיררכיה לתכנית המתאר המחוזית, תמ"מ/6, שהיא היום בסטאטוס תכנית להפקדה, תשריט ייעודי הקרקע ונעבור חלופה חלופה. כביש 6, כבי ואדי ערה, ישובי ואדי ערה. חלופה אחת שהיא המיקום הנוכחי שיקרא היאחזות נחל עירון, היא נמצאת בשטח פתוח חקלאי מוגן, ממזרח לנחל נרבטה, הקו הירוק. חלופה שתיים בסיס מג"ב היא בתחום השטח הכתום שהוא שטח לפיתוח עירוני, שהוא חלק אינטגרלי מחריש. חלופה מספר 3, החלופה המזרחית שהזכרתי קודם, על פי תמ"מ/6, שטח לפיתוח כפרי עירוני. חלופה רביעית, חלופת מתחם די כפי שהיא נקראת, היא בשטח חקלאי נוף כפרי פתוח כפי שראינו בתמ"א/22, ממזרח למחצבת ורד ואיזושהי חפיפה מסוימת לשטחי יער. תמ"א/14, אנחנו רואים שחלופה 4 היא בהחלט בתחום ההשפעה של מחצבת ורד, לפי תמ"א/14 שינוי 3 של קווי מחוז חיפה ויש כאן סעיפים רלבנטיים שמגדירים את הבעייתיות של פיתוח כזה או אחר או יעודי קרקע בתחום המחצבה. כלומר יש פה בהחלט השלכות שמתייחסות להשפעות סביבתיות, פיצוצים, רעש, אבק וכולי. לכן יש פה בהחלט מבחינה תכנונית ומהותית בעיה שצריך להתייחס אליה. אחרי שסקרתי את התכניות ברמה הארצית והמחוזית אני רוצה להתחיל להיכנס חלופה חלופה ולתת לכם לחברי המועצה את המידע או את הרקע כבסיס להשוואת החלופות האלו. חלופה מספר אחת מדברת על השארת הישוב במיקום הנוכחי, תוואי כביש 6, הכניסה לחריש, בסיס מג"ב שהזכרנו קודם, הישובים... פאתי הישוב בעקה. אנחנו רואים כאן את נחל נרבטה, למי שרואה מהתצ"א. כביש או דרך ולמה שהיא היום דרך שנפרצה ואפשר לנסוע בשטח. והיאחזות נחל עירון כלומר פה בעצם, וזאת התמונה, זה מה שיש בשטח. כלומר יש פה היום כ-40 משפחות, אלה המבנים, זה מצולם פה מאזור מגדל המים, מי שהיה בשעתו בסיור. בעצם המרחב הוא המרקם הבנוי כפי שהוא נראה היום. כבר אז ב-2005 עשינו בדיקה לגבי חלופה מספר אחת, כמשהו ראשוני כאיזושהי תכנית שלדית שמתייחסת לסוגיה האם בכלל השטח יש לו כושר נשיאה או יכולת קיבולת של ישוב בסדר גודל של ישוב מדרגה 6, עד 2000 נפש, הגדרות לגבי ישוב כפי שכולנו מכירים

מתמ"א/35. אנחנו בעצם רואים שהשטח, שוב, בבדיקה הראשונית הוא בן כ-350 דונם, מבחינת שטח שניתן לתכנן בו ישוב. היקף יחידות הדיור המשוער בתכנית האב הראשונית שעשו מתייחס למשהו כמו בין 350 ל-400 יחידות דיור, לפי צפיפות מינימום שהצפיפות של דגמנו ישוב במרקם עירוני במחוז חיפה, לפי תמ"א/35. השיקולים התכנוניים העיקריים שמנחים אותנו פה, השטח הוא בבעלות מדינה. חלק מהשטח מופר, ראינו את התמונה קודם, כולל תשתיות נלוות ברמה גבוהה. אנחנו מדברים על כבישים, על חשמל, על מים וכולי. אין פה פגיעה בתמ"א/22, יש כביש גישה קיים. אנחנו מדברים פה על תכנון מאוד ראשוני, טבעתי, שמאפשר טבעת של מגורים מסביב ושטחי ציבור ומוסדות ציבור במרכז שגם הבתים או מי שיגור פה הפתיחה שלו לנוף מבחינת הסביבה... איזושהי הגדלה, ככה זה נראה. שוב, תכנית שלדית באופן ראשוני שבדקה את יכולת הנשיאה של הישוב או תכנון של ישוב בשטח. חלופה מספר 2 שנבדקה, זה מה שנקרא חלופת בסיס מג"ב. שוב אנחנו רואים פה את חריש, כביש 6, אנחנו רואים פה את השטח מה שהיה בשעתו קיבוץ חריש, עם כביש הגישה, דרך ולמה... והתמונה שרואים היום בשטח, זה בעצם מבנים קיימים על בסיס המבנים שבהם גרו תושבי הקיבוץ. יש פה היום בהחלט מבנים בשטח, רואים מגורים, רואים את אזור מבני הציבור. בעצם אנחנו באים ואומרים על חלופה שתיים בוצעה כבר נעשתה תכנית במשרדנו, תכנית שנקראת מ/388. פה זה האזור של בסיס מג"ב, כאן זה כביש הגישה, נחל נרבטה, כביש 611, הכביש שעולה מחלופה מספר אחת. שוב שתבינו בדיוק את המיקום המדויק של כל חלופה וחלופה. בעצם קיימת היום עובדתית סטטוטורית תכנית שנקראת מ/388 שעושה לאחר הפקדה ושמיעת התנגדויות בוועדה המחוזית. כלומר חלופה מספר שתיים קיימת היום תכנית סטטוטורית, זה תשריט המצב המוצע, שזה הסטאטוס שלה, מ/388. במשרד גם הגדרנו פה סוג של שלביות. שלב ראשון החלק המרכזי הבנוי הקיים שראינו בתמונה. שלבים בית וגימל שיפותחו עם התרחבות הישוב בעתיד, איזושהו כביש גישה, גם פה יש דרך היקפית לוואדי. תכנון שהוא בהחלט תכנון ממשי ובמסגרת התכנון.

גב' ארזה צ'רצ'מן:

כמה יחידות דיור?

מר יוסי שק:

פה? 370 יחידות דיור. מוסדות ציבור מבני ציבור, יש פה כמה, יש פה צמחים. כלומר יש פה תכנית עם כל מסמכיה באופן מלא ושלים.

גב' רותי פרום:

יוסי, וכביש הגישה הוא חדש?

מר יוסי שק:

כביש הגישה הוא חדש, הוא התבסס על כביש הגישה האזורי 611 שהזכרנו. כלומר לוקחים את כביש הגישה האזורי ומעצבים אותו ככביש גישה ספציפי לתכנית. תמונת המצב הסטטוטורית, נכון לעכשיו, בעצם אם ניקח את חלופה אחת זה ברמת המיקום, שלגבי חלופה שתיים יש תכנית חריש המאושרת, יש תכנית קיבוץ חריש הקודמת ועליה יש את תכנית מ/388 שבעצם שינתה את ייעודי הקרקע כפי שראינו קודם. ברור הנקודה? כלומר בעצם מקבלים פה תמונת מצב סטטוטורית נוכחית שמתייחסת לחלופה 2 במקרה הזה ומציגה את העיר חריש, מציגה את הישוב שסמוך ותכנית מ/388 שגוברת על התכנית הקודמת. לגבי חלופה שתיים נכון לעכשיו זוהי תמונת המצב הסטטוטורית, שזוהי תכנית שכבר הוגשה. עד כאן.

מר אילן שדה:

רק הערה אחת, היא לא משקפת את העיר חריש, אלא היא משקפת את התכניות המאושרות היום.

מר יוסי שק:

בוודאי.

מר אילן שדה:

יש הבדל גדול.

מר יוסי שק:

מבחינת המצב הסטטוטורי הנוכחי נכון להיום, זה מה שיהיה בפני מוסדות התכנון. המצב הסטטוטורי. חלופה מספר שלוש, חלופת קציר מזרח כפי שהיא נקראת. אנחנו רואים בעצם את כביש הגישה לשוב קציר, כביש שממשיך פה ומגיע לאזור ... שטח שמורת יער... הישוב הרביעי... ישוב קטן מצפון לערעה ואותו ישוב קהילתי גדול יותר של קציר מערב והשכונה שפותחה בראשית שנות התשעים, קציר דרום. נחל נרבטה הוא פה מדרום, מי שמכיר את אזור חניון הנמרים קוראים לזה, החלק העליון של נרבטה, אפיק נחל נרבטה והשלוחה או החלופה השלישית ברמת חלופת המיקום שאנחנו מדברים זו גבעה או מקום שנקרא קציר מזרח. ששמים את מיקום חלופת קציר מזרח במסגרת בדיקת החלופות למיקום החדש אנחנו רואים שזה נופל בתכנית המתאר המאושרת לשוב קציר מ/196/א, שמדברת על 2000 יחידות בשטח. אנחנו רואים שיש פה כבר תכנית שזה המיקום שלה בגבעה המזרחית, יש פה שמורת טבע מצפון, יש כאן קרקעות בבעלות פרטית וכאן זה האפיק של נחל נרבטה. כלומר יכולת הפיתוח פה לכיוונים נוספים היא בהחלט לכיוון צפון היא בהחלט מוגבלת. כרגע יש בקנה תכנית נוספת עדכנית שנקראת תכנית מתאר מ/388. הסטאטוס שלה הוא לאחר הפקדה, למיטב ידיעתי אפילו לא היו התנגדויות. המתכנן זה אדריכל גיורא לוי. בעצם התכנית הזאת מחלפיה את הוורסיה הקודמת של תכנית המתאר הכוללת שהראיתי בשקופית הקודמת. הקיבולת שלה זה כ-290 יחידות דיור. השטח הכולל שלה, אנחנו רואים את הקו הכחול זה 630 דונם. זה שטח גדול מכיוון שהיא כוללת גם את שמורת הטבע וגם שטחי יער שנמצאים פה מדרום. יש פה איזה מרכז ציבורי ישובי ומגרשים ליחידות המגורים. המפנה כאן הוא מפנה דרומי, השיפוע פה הוא בהחלט בעייתי. מדברים פה על שיפועים שבין עשרה לשלושים אחוז שיפוע למרבית המגרשים. זה בתכנית מ/388, במיקום של חלופת קציר מזרח.

דובר:

מ/388 גם זה מתוכנן? גם זה וגם ההרחבה בחריש?

מר יוסי שק:

אני חושב שאתה קצת התבלבלת. אני עובר חלופה חלופה, בכל חלופה אני נותן את תמונת המצב הפיזית או הסטטוטורית.

מר אריה בר, יו"ר:

חבר'ה,

אדר' שמאי אסיף:

חבר'ה, אני מציע שאלות אחר כך.

מר אריה בר, יו"ר:

שאלות בסוף.

מר יוסי שק:

לכן שאנחנו באים ובודקים אני חושב שלכם חברי המועצה חשוב שגם תראו את תמונת המצב. חלופת 33 קציר מזרח מבחינת... זה כרגע השטח, זו הגבעה המזרחית. אנחנו רואים פה את השיפועים הגדולים באזור הנחל. אנחנו רואים כאן שהמדרון בהחלט משופע. יש פה צמחיה וחורש בהחלט מפותח. שוב בתמונת מצב ובהחלט זו הגבעה. אנחנו עכשיו באיזשהו מבט בדרום. זה שמורת יער ובריכה, נחל נרבטה. זה המדרון שעליו תבנה השכונה, שכונת קציר מזרח במסגרת התכנית. זה המדרון, ככה השטח, כזה השטח נראה. חלופה ארבע. חלופה ארבע נקראת חלופת מתחם די מהסיבה הפשוטה שהמיקום שלה מזוהה עם מתחם די בתכנית השלד לעיר החרדית חריש. כלומר רואים פה את תכנית השלד. אנחנו רואים פה את כביש 6, אנחנו רואים פה את כביש ואדי ערה, אנחנו רואים פה את ישובי ואדי ערה, חלופה שלוש קציר שהזכרנו קודם, הקו הירוק, נחל נרבטה, חלופה אחת, חלופה שתיים. שוב שתהיה לכם תמונת המצב הכללית של כל חלופה וחלופה. הנה חלופה די ממזרח למחצבת ורד, מצפון מזרח לאוקטוף. לכן היא נקראת מתחם די כי זה נקרא מתחם די בתכנית. התכנית והמתכנן גם הוא נמצא פה, זה כץ מנצור אדריכלים. שטח מתחם די ספציפית כמיקום חלופה ארבע הוא כ-1250 דונם. מדובר פה על בניית קיבולת ורציפות עירונית של עיר חרדית עם רציפויות גבוהות של בערך למעלה מ-4000 יחידות דיור. מתוך כמות כוללת של למעלה מעשרים אלף יחידות דיור לעיר עצמה אנחנו רואים פה את מחצבת ורד, אנחנו רואים פה את תחום ההשפעה שהוא בהחלט בעייתי. אני מזכיר את יערות קרן קיימת לישראל ואת הסוגיות שראינו קודם בתכניות המתאר הארציות. בייחוד סמיכות די קרובה לברטה ותמונת השטח שאתם רואים פה עם הצפיפות במחצבת ורד, שוב כאיזושהי תמונה או מראה עיניים שמראה לכם את אופי השטח כפי שהוא נראה כיום לגבי החלופה. זו התמונה, זה השטח עם יערות נטע אדם ועם שטחים חקלאיים, זה הכביש לקציר.

מר אריה בר, יו"ר:

טוב, יוסי,

מר יוסי שק:

עד כאן,

מר אריה בר, יו"ר:

בוא,

מר יוסי שק:

עד כאן סקירת החלופות, עכשיו אני עוברת לחלק בית, אני אעשה אותו מהר, של הערכת החלופות על פי קריטריונים. זה בעצם החלק שמשווה ומעריך כמותית את ההבדל, מנסה להשוות את ההבדל, בין חלופה לחלופה. קבענו פה קריטריונים בטור הימני, קבענו פה לכל חלופה את המענה ואת התשובה ויעוד שניתן לכל חלופה וחלופה. כאשר אחד מהווה או ניקוד נמוך והמספר חמש נותן ניקוד גבוה. אנחנו רואים פה כדוגמא מידת התאמה סטטוטורית לתמ"מ/6. למשל חלופה אחת קיבלה ניקוד נמוך כי יש לה אי התאמה גבוה לתמ"מ/6 שמגדיר את השטח לשטח פתוח מוגן. כלומר ההערכה התכנונית הכמותית שעשינו לוקחת כל משתנה ומשתנה ונותנת לכל חלופה כמו שחלופה שתיים, בסיס מג"ב, מקבלת ניקוד גבוה כי המיקום הזה הוא בהתאמה גבוה לשטח לפיתוח לעיר חריש. בצורה

כזאת נעשתה העבודה, אנחנו רואים למשל שחלופה 4 שממזרח למחצבת עין הורד מקבלת נקוד נמוך כי היא לא מתאימה לשום דבר מבחינת הקריטריונים או הפרמטר של תמ"מ/6. לכן חשוב פה שלא יהיה בלבול, כל פרמטר לוקח ומעריך על פי,

מר אריה בר, יו"ר:

יוסי, תרשה לי. אלו מדדים שנקבעו על ידכם. הם לא רלבנטיים לגבינו. אז מה שאני מבקש, את נושא המדדים אני מבקש ממך לשבת כי,

מר יוסי שק:

אולי, ברשותך, אני רק אציג את הסיכום ובוה אני אסיים.

מר אריה בר, יו"ר:

לא, זה לא רלבנטי כי כל אחד יכול לתת מדדים אחרים וכל אחד יכול לפרש את זה שונה.

דובר:

ככה זה בכל תכנית, בשביל זה עושים תסקיר השפעה על הסביבה.

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר, בסדר, אבל זה לא רלבנטי. הוא הציג את היתרונות והחסרונות של כל חלופה וזה בסדר גמור. אני לא מתכוון שאנחנו נשב פה עד אור ה,

מר יוסי שק:

אם תרשה לי עוד דקה אני, ברשותך,

מר אריה בר, יו"ר:

יש לך שתי דקות.

מר יוסי שק:

סליחה?

מר אריה בר, יו"ר:

שתי דקות. אבל אנא בשתי דקות תסיים.

מר יוסי שק:

ולכן בסופו של תהליך הניקוד המצטבר אנחנו רואים שמבחינת צוות התכנון על פי הקריטריונים והמדדים על פי תפיסתנו מתייחסים לפרמטרים שונים. מבחינתנו כצוות התכנון שמשווה בין חלופות מיקום על פי נוהל המועצה הארצית שבא ואומר קח ארבע חלופות תגיד לי על כל חלופה את דעתך ובסופו של דבר איזושהי תוצאה. אנחנו עובדים פה על פי הנוהל. חלופה מספר שתיים קיבלה את הניקוד הכי גבוה, מכיוון שבסך הכול המשתנים על פי שיקולינו היא החלופה המתאימה ביותר לפיתוח מיקום של ישוב חדש באזור עירוני/החלטת הממשלה. המקום השני, מבחינתנו, זה חלופה אחת. המקום האחרון זו חלופה די. לכן שאני בא ואומר, אני אומר כמתכנן דבר אחד, ניתוח התוצאות והניקוד מראה ... חלופה שתיים, בסיס מג"ב, על פני חלופה מספר אחת, כמסגרת של הקריטריונים שאותם הכנו. זו התוצאה, אני מביא לכם את התוצאה. מצד שני, אנחנו חושבים כצוות תכנון שהשיקול התכנוני הוא לא השיקול היחיד והבלעדי שעל בסיסו – וזה לשיקולכם – צריכה להתקבל החלטה מכיוון שחייב להיות פה איזשהו איזון שמתייחס לעוד השלכות

שלא אומרות רק השיקולים התכנוניים הם הטובים אלא יש פה עוד דברים, כמו שיקולי התיישבות, שיקולים חברתיים אידיאולוגיים שרלבנטיים ליישוב חדש בישראל. לכן, אנחנו באים ואומרים חשוב שיהיה ישוב, הוא בהחלט ייתן פה איזושהו מפנה ויעודד את ההתיישבות באזור, אבל יש פה כמה שיקולים שצריך לקחת אותם בחשבון. כמו גם בסעיף 3 שהוזכר פה על ידי אילן נציג משרד השיכון, יש פה בהחלט לגבי חלופה שתיים איזושהי סתירה היום, למרות שאנחנו קבענו אותה כמתאימה ביותר כמתכננים, למשל הקמת עיר חרדית בחריש שהיא איזושהי יוזמה. כלומר יש פה דברים או נקרא לזה קונפליקטים או אינטרסים שונים שמתנגשים. אנחנו חושבים, וזה סעיף ארבע לא פחות חשוב, כמתכננים שיש פה גם אנשים. בחלופה אחת יש פה ישוב ובהחלט שמחליטים על ישוב שיגורו בו אנשים צריך להתאים גם לתושבי הישוב ולחזון וגם ברצון שלהם להתייחס או לראות את הישוב שלהם כישוב נפרד שלא נטמע בתוך ישוב אחר.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה, יוסי. רוני, אתם רציתם להציג את ההשלמה, כן. יש לכם 4 דקות. אחרי זה יהיו שאלות גם לחברה להגנת הטבע, גם לכולם. כן. בבקשה.

מר חגי פלרמו:

אז בוקר טוב לכולם, שמי חגי פלרמו, מזכיר הישוב היום וממקימי הישוב. אנחנו מתעסקים עם הישוב הזה כבר משנת 2001...

מר אריה בר, יו"ר:

שנייה. רבותיי יש מצב שחברי מועצה אין להם מקום לשבת סביב השולחן, לעומת זה אין מקום שנציגים שישנם יושבים כאן. אז אני מבקש ממלאי המקום לזוז אחורה ולתת לנציגים לשבת. טוב, בבקשה.

מר חגי פלרמו:

בשנת 2001 הקמנו גרעין של אנשים בעיקר ממרכז הארץ שסיים את השירות הצבאי שלו וחשב מה הוא עוד יכול לתת למען מדינת ישראל ולא לשקוע רק בחיי היום יום השגרתיים ובאני הפרטי שלנו. אז ראינו איזושהו חזון שאנחנו רוצים לממש שכולל: אחד, הרצון לחנך את הילדים שלנו לאהבת העם והארץ. הנושא של שליחות וקהילה. גילינו שאת הדבר הזה לגלם בתוך נושא ההתיישבות. בחרנו לחפש דווקא מקום בתוך הקו הירוק ולא מחוץ לקו הירוק כי רצינו להתעסק בדברים האמיתיים ולא להתחיל להתעסק במשהו שהוא לא קונצנזואלי שאנשים לא יתחברו אליו. אז דרך תנועת אור משימות לאומיות, החטיבה להתיישבות, גילינו את המקום הזה שנקרא פעם היאחזות נח"ל והיום נקרא ישוב מצפה אילן. מדינת ישראל השקיעה במקום הזה למעלה מעשרים מיליון שקלים, ליוותה את המקום הזה, כל גורמי הממשלה, קרן קיימת לישראל השקיעה במקום הזה, אור משימות לאומיות, החטיבה להתיישבות וכולי. אז התחלנו לעשות גרעין בית. גרעין המשפחות הוא מורכב היום בישוב גרות 40 משפחות, למעלה מ-100 ילדים. עוסקים במקצועות חופשיים, יש לנו בערך 18 נציגויות בתוך משרד הביטחון, צבא, שב"כ, מוסד. יש לנו אדריכלים, מהנדסים, אנשי חינוך, אנשי רווחה. בעצם היום אנחנו מנסים בפועל להוציא את החזון מהכוח אל הפועל. אז בפרקטיקה בישוב מעבר למקום האסטרטגי שלו ולחשיבות שלו במרקם הנוכחי יש לנו למעשה הקהילה שני דברים מרכזיים. הדבר הראשון שאנחנו מתעסקים בו זה נושא של הקמת בית חם לילדים ממשפחות מצוקה. שנה שעברה הוא התחיל, השנה אנחנו עושים איזושהי חשיבה מחודשת ולקראת ספטמבר 2008 המקום יוקם עם ארבע בנות ממשפחה מצוקה בגיל הגדול שלהם, שהן הולכות לצבא המטרה היא לתת להם בית חם שיקימו את החיים הרגילים ולנסות לעזור להם לצאת לחיים הרגילים. הדבר

השני זה הנושא של חיבור בין דתיים לחילוניים, אז בעצם המקום הזה הוא המקום לעשות את זה. יש לנו נציגת ישוב שמרכזת את הפורום הזה במועצה אזורית מנשה. יש שיח פעם בחודש על הדבר הזה. יש פעילויות משותפות ביחד עם תושבי קציר היקרים, עם תושבי הקיבוצים באזור ובעתיד שיתנו להקים את ישוב הקבע, במיקום הנוכחי אנחנו מקווים ומאמינים שזה הדבר הנכון, אז אנחנו בעזרת השם נפתח את המקום לישוב מעורב ונעשה אותו מהכוח אל הפועל. זה בגדול הדברים. אני רק אומר עוד הפעם ממשלת ישראל ישבה, ישבו טובי המוחות חשבו והחליטו שהמקום הזה, החל ממשרד הביטחון בשנת 2003 וכלה בממשלה היום בשנת 2008, חמש שנים, החליטו על המקום הזה כמקום הנכון והראוי להקים בו ישוב. ממשלת ישראל השקיעה שם את הכסף, בנתה שם, שלחה אותנו, הקימה גרעין, הקימה מעונות ולכן נראה לנו שהמקום הזה גם בצד ההיגיון הכי פשוט והכי בריא זה המקום להקים את הישוב. הדבר האחרון שאני אעשה, יש פה אנשים שלא יצא להם מפאת זמנם הקצר להגיע לישוב ואנחנו החלטנו להביא את הישוב אליכם לפה. אנחנו ממש דקה נפריע לכם עוד דקה אחת, נראה לכם את הישוב ובה אנחנו מבחינתנו סיימנו. תודה.

מר אריה בר, יו"ר:

טוב, תודה רבה, יש כאן נציגים מקציר?

מר אשר שער:

כן.

מר אריה בר, יו"ר:

אז אני מבקש לשמוע את דעתכם כדי שלפני ש. כן, בבקשה, רק תציג את עצמך.

מר אשר שער:

שלום, שמי אשר. אני יו"ר ועד האגודה של קציר, בעצם האגודה שהיא הקימה את הישוב. כאשר הישוב הוא שלוש גבעות... והגבעה השלישית היא הגבעה המזרחית, זה נקרא קציר מזרח. בעצם מה שאמור לתת פיתרון לאופציה השלישית זו בעיה שאנחנו אמורים לספוג כאילו את התוצאות שלה. אנחנו מאוד מברכים על כך שיש ישוב יהודי לידנו, זה דבר אדיר ונפלא. מצד שני, אי אפשר לפתור בעיה של קבוצה אחת על חשבון של קבוצה שנייה. ה... הם שלושה גבעות... הקיימות זה בעצם פגיעה כזאת עלולה לגרום לכך שכל האדמות שלנו הם ייעלמו... אבל ממשיכים ואמורים לקבל פיתרון במקום. כיום הישוב מתרחב, יהיו 100 משפחות או 100 מגרשים בגבעה המערבית. ואם תילקח מאיתנו הגבעה המזרחית לטובת מצפה אילן זה פשוט יפגע בישוב הקיים ויעצור את ההתפתחות שלו. מה שמבקשים בעצם זה שהאופציה הראשונה תתממש. השיתוף פעולה שלנו ניתן ובגדול ובהחלט אנחנו רואים בזה רק דבר טוב לכל האזור.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה רבה. מי אדוני?

מר יואל אריאל:

שלום, שמי יואב אריאל. אני מנהל מחוז צפון ו... ומלווה אם בדיון קודם היה פה עוזי קלע אז חוץ מעוזי קלע אני... אני רוצה להגיד לכם כמה דברים כלליים ולפנות אליכם חברי המועצה כדי להבין שיש פה משהו ייחודי. ישובים פעם הוקמו אחרת ואנחנו הלכנו כדי להקים את ההיאחזות ואחר כך ישוב לפי נהלים קודמים. כל הנוהל, כל הקטע הראשון כלומר החלטת ממשלה על הקמת היאחזות, ולמ"ב נעשה... ואז נכנסה הבעיה של ה... של

החלטת הממשלה להקמת ישוב ב-2004, אחרי שהתכנית כבר הייתה כמובן. זה הכניס את כל המערכת לסחרור שבעקבותיו אנחנו יושבים פה, אנחנו לא הזדרזנו בהחלטת הממשלה כי...באו, רשמו אותו והאמת היא שהופתענו מהחלטת היועץ ולא רק אנחנו אלא גם מי שאחראי על זה במשרד ראש הממשלה. בכל מקרה הישוב מבחינתנו היה אמור לקום במקום הזה אחרי שבחנו את החלופות. ביולי 2005 היה ביקור של שמאי אסיף במקום... מחוז צפון של הוועדה המחוזית ושם התבקשנו, למעשה היה דיון איפה יהיה ישוב הקבע ואז באה הצעתו של שמאי שהישוב החדש יוקם במה שנקרא בגוש חריש כדי לענות על כל הנושאים התכנוניים מצד אחד וכדי לאפשר הקמת ישוב מצד שני. בלב כבוד התחלנו, עוזי ואנחנו, בלחצים כבדים על הגרעין כדי שיסכים לחלופה הזאת לעבור והצלחנו. אכן גם קידמנו את התכנית בשיתוף פעולה מלא עם מנהל התכנון, ועדה המחוזית חיפה... קידמנו את התכנית היום ולמעשה היום ברירת מחדל היא החלטה פה כדי לקבל אישור או לא. לא ראו טעם שם לאשר דבר שאולי ידחה פה. מבחינתנו אמרנו, הבטחנו, עשינו, כל הליכי התכנון כפי שהתבקשנו באמת בשיתוף פעולה מלא. אני רוצה לציין את שיתוף הפעולה הזה כי הוא הלך לכל אורך הדרך. מה שאני מבקש מהוועדה זה להמשיך אותו גם היום. אנחנו באנו בעקבות הנושא של עיר חרדית שלא היה בתכניות של אף אחד. אני יכול להגיד שבהתחלה,

מר אריה בר, יו"ר:

הוא היה, רק,

מר אשר שער:

שנייה, שנייה,

מר אריה בר, יו"ר:

זה לא שהוא לא היה,

מר אשר שער:

אריה,

מר אריה בר, יו"ר:

אל תגיד לי שהוא לא היה, באמת. הוא היה.

מר אשר שער:

שנייה,

דובר:

מה זה משנה חרדית או לא חרדית.

מר אשר שער:

שנייה, חברים, אני לא באתי לריב עם אף אחד. הסיבה שממשלת ישראל בזמנו ב-2001 או 2002 רצתה להקים שם היאחזות ואחרי זה ישוב הייתה שהאזור היה תקוע, לא הייתה שם אוירה חיובית, לא הייתה אווירה של יהודים באזור. חריש הייתה תקועה חצי ... אני מזכיר לכם בעקבות אירועי אוקטובר 2000 וכן הלאה. לא הייתה תנועה של אזרחים לאזור. אנחנו מאוד שמחנו ולכן הממשלה גם קבעה בזמנו להקים שם היאחזות בתקווה שיהיה שם ישוב אחר כך. לשמחתנו הצלחנו, אני אומר את זה במירכאות או לא במירכאות ואיתרנו גם

מיקום וגם גרעין וגם יוצא מן הכלל. הגרעין התחיל להתקדם ב-2001 כדי להקים שם את הישוב. הנושא של תולדות חריש זה סיפור עצוב היה,

מר אריה בר, יו"ר:

בוא,

מר אשר שער:

רגע, שנייה. כמה,

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר, אנחנו לא. אני מבקש ממך להתייחס לנקודות.

מר אשר שער:

אריה, בסדר. אני רוצה להגיד ככה היום אנחנו מקבלים את זה, קיבלנו שהציעו לנו את חריש הסכמנו. אנחנו מקבלים היום, זה לא אנחנו זה,

מר אריה בר, יו"ר:

מה זה הסכמנו?

מר אשר שער:

שתהיה שם עיר חרדית בתכנית לא הסכמנו אבל אנחנו בטח לא נלחמים בזה. זה מצד אחד. מצד שני, מבחינתנו... קצת בנושא של התיישבות קציר היא לא אופציה, בגלל שזה שייך לקציר וזו עתודה של קציר ולכן בצער או לא בצער אני פונה באמת בבקשה להתעלם על הדברים כל אחד בסוגיה שלו ולנסות להבין שזו פשרה. מצד אחד. כל השאר זה תכניות, פה יש גרעין שחי בשטח עם 40 משפחות ו-100 ילדים. הפוטנציאל שם הוא 400,500,600 ואני אומר לכם את זה בתור זה שישב בתור ועדות קבלה, ראיתי כמה אנשים דחינו. הישוב הזה מרח אם לפרסם אותו הוא מלא. כל הדברים האחרים בתכניות ארוכות טווח שאני מקווה שיתממשו לטובת חיזוק האזור, אבל בינתיים זאת הסיטואציה וצריך לפעמים לשתף פעולה גם בנימוקים ש... פעם אחת זה לא נורא לשתף פעולה, להקים את זה עם פגיעה מינימאלית והתייחסות לסביבה והכול. לעשות את זה כדי שלא תהיה הרגשה שכל הזמן נלחמים אלא אפשר להגיע להסכמות. אנחנו עשינו את כל ההתליכים האלה בהסכמות ואני מקווה שגם פה תהיה פה הסכמה, בהסכמה לא רק בהצבעה של רוב, אלא פעם אחת לעשות את זה כמו שצריך. אנחנו בהחלט בכיוון של דיאלוג לכל אורך הדרך, אנחנו לא מביעים היום או מציעים אפילו להקים ישוב בכל מקום. כמו שאנחנו כרגע אנחנו ממש לא כאלה, אנחנו מבינים את המציאות שהיא אחרת היום. פה זה המקום לשתף פעולה כדי שתקבל החלטה לאישור במקום.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה. ניסים דהן, ראש המועצה קציר-חריש, אני רוצה לשמוע את דעתך כי על קציר שמענו גם מהנציגים בעיקר אתכם.

מר ניסים דהן:

תודה רבה, אדוני. כמו שאמר היושב ראש עבדכם הנאמן הוא ראש המועצה קציר-חריש... חריש כמו שראיתם הייתה מיועדת מההתחלה, מהתכניות המקוריות, להתיישבות חרדית. אלא מה היא, שתפיסת העולם לפני 15 שנה שאפשר ליישב חרדים בצמודי קרקע ב-4200 יחידות דיור כמו שתוכנן וכמו שיש תב"ע לחריש, מתברר שהוא לא כל כך מדויק, ציבור

חרדי לא הולך לגור בצמודי קרקע ב-4200 יחידות דיור. זה לא נותן לו מענה, במיוחד באזור. זה לא כמו אלעד למשל שהוא 5-7 מבני ברק, זה לא כמו בית"ר עלית שאתה 10 דרך דקות המנהרות אתה בירושלים ומה שחסר לך בישוב מבחינה חברתית דתית אתה יכול להשלים בישוב חרדי חזק כמו בני ברק או ירושלים או קריית ספר שנמצאת בין בני ברק לירושלים רבע שעה לכל צד אתה מקבל את השלמת השירותים. חריש נמצאת במרחק שעה וחצי מירושלים, שעה מבני ברק פלוס מינוס. אם לא בונים עיר עם מסה קריטית של תושבים חרדים החרדים לא יבואו. ה-4200 יחידות הראשונות שעליה היה בנוי הקונספט התברר כלא כל כך מדויק. לכן משרד השיכון כבר שלוש שנים שעוד אדוני היושב ראש היה מנכ"ל משרד השיכון הסב את התכניות של אותן 4200 יחידות דיור ל-22,000 יחידות דיור. בימים אלה תכנית האב מושלמת, היא תוגש לוועדות המתאימות ואני יכול לבשר לכם שעל סמך הבשורה ועל סמך ההחלטה של ממשלת ישראל ומשרד השיכון להסב את התכניות ולתת להם את המענה האמיתי כבר היום יש 9000 משפחות רשומות ושילמו מקדמה של כוונת רצינות שהן מוכנות אם מחר יתחילו לבנות בחריש להתגורר. התנאי שלהם שאותה מסה קריטית של 22,000 יחידות דיור אמנם תקבל מתן תוקף, תקבל את אישור המוסדות המתאימים. כי על שכונה קטנה באזור הזה לא נוכל לשכנע אותם להגיע. לכן חלופה מספר 2 שמדברת על המע"ר של חריש כחלק מהפיתרון למצפה אילן הקיים יכול להיות שמבחינה תכנונית הוא נכון אבל לא לקחנו, אלה שתכננו את זה לא לקחו בחשבון את הפגיעה הקשה ברצון להתיישבות של הציבור החרדי שגם היום נמצא במצוקת דיור מדהימה, כולם מכירים ומי שלא מכיר נסבר לכם את האוון, שלושה חדרים באלעד עיר חדשה יחסית או בבית"ר עילית מדברים על 150-160 אלף דולר. ציבור חרדי עם משפחות מרובות ילדים לא מסוגל לעמוד במחירים כאלה. הפיתרון הוא לבנות עיר חרדית באזור. הם יבואו לאזור, הם שמחים להגיע לאזור, הם רק מבקשים עיר על פי כל הכללים של המאה העשרים ואחת ולא כמו שפעם בנינו מעברות או שכונות קטנות ואמרנו זה הפיתרון היחיד תבואו לשם. אני לא חושב שלציבור החרדי לא מגיעה התייחסות לפי כל הנורמות. משפט אחד על קציר כיוון שאני גם ראש מועצה בקציר. כמו ששמעתם כאן, קציר מזרח על פי כל התכניות מתוכננת ל-290 יחידות דיור כחלק מקציר. קציר היום ללא הרחבה אין לה זכות קיום. 800 משפחות הקיימות לא מסוגלות רק מכספי הארנונה ומענקי האיזון, שיהיו נדיבים ככל שיהיו, לעבור ברשות עצמה. ללא הרחבה עתידית של קציר, ללא תוספת שטחים לתעסוקה ולאזורי תעשייה קציר לא תוכל להחזיק מעמד היא לא תוכל להישאר שם. כי היא לא מסוגלת לשאת את עצמה מבחינה תקציבית. רק כספי ארנונה ותוספת מענק האיזון היום לקציר לא נותן מענה. האור בקצה המנהרה זה קציר מזרח כחלק מקציר. כיוון שהאנשים היקרים האלה ממצפה אילן התנאי הראשון שלהם הם רוצים ישוב עצמאי, הם מבקשים שהוא לא יהיה חלק מקציר אז הפיתרון הזה לשים אותם בקציר ולתת להם מענה ולתת להם את ההכרה כישוב עצמאי בעצם מזיק מאוד לקציר גם אם רק חלק. מה עוד שבצדק טוענים תושבי קציר, ושמעתם אותם את יושב ראש האגודה, יש בניגוד למאורעות אוקטובר 2000 שהייתה איזה סוג של נטישה, היום ברוך השם הצעירים בקציר רוצים להמשיך ולגור בקציר. יש בוועדת הקבלה כ-80 משפחות ממתנינות להתיישבות בקציר שעברו את כל התהליכים ורוצים, ואין לנו אפילו סנטימטר אחד של מגורים לתת להם. קציר מזרח יכול להיות פיתרון טוב, מה עוד לאותם בניס ממשיכים. אני לא אומר שמצפה אילן אם ירצו לגור בקציר מזרח כקציר מזרח הם לא יתקבלו, הם יתקבלו בזרועות פתוחות אבל אם הם ירצו שזה יהיה ישוב עצמאי זה קצת יוצר לנו בעיה. תודה רבה.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה. רבותי, החברה להגנת הטבע.

מר אילן שדה:

אולי אני יכול רק להשלים בשני משפטים.

מר אריה בר, יו"ר:
של מה?

מר אילן שדה:
של חריש קצר.

מר אריה בר, יו"ר:
כן, אתה רוצה לשאול שאלה?

מר אילן שדה:
לא, לומר כמה דברים.

מר אריה בר, יו"ר:
אז תגיד את זה במסגרת הדיון. טוב, בבקשה.

מר אילן שדה:

אילן שדה, ראש מועצה מקומית מנשה. שכנס ויושב ראש ועדה לתכנון ובנייה שכוללת גם את חריש וקציר. עמדת המועצה האזורית והוועדה ידועה שקודם כל השטח הופר, כלומר השטח הופר. אנחנו כמועצה. בעצם הקמת ההיאחזות זה שטח מופר. מכל הבחינות של ההתיישבות של הקו הירוק עמדתנו גם שהקמת הישוב הזה זה נראה אולי אבסורד אבל בהקמת הישוב הזה ישמרו לאורך שנים השטחים הירוקים באזור. הקמת הישוב הזה לאורך שנים תימנע בנייה בלתי חוקית שקיימת. מי שרוצה לעצום עיניים זה זכותו של כל אחד מאיתנו לעצום עיניים. הקמת הישוב הזה במקומו הנוכחי תימנע בנייה בלתי חוקית בשטחים ירוקים ועל ידי זה תשמור על שטחים ירוקים רבים יותר באזור. זה דבר אחד שצריך ל... לאורך שנים בוא ניקח תצלומי אוויר של האזור אז נראה מה קורה ואיך ההתפתחות באזור כולל באזור שלנו. כולנו אמונים על שמירת חוק התכנון והבנייה בנייה בלתי חוקית אבל אנחנו רואים גם את ההתפתחות לאורך שנים. כך שזה דבר שצריך לשים בפנינו. דבר נוסף אני מביע פה את עמדת המועצה של המועצה האזורית מנשה. שמעתם את החברים ממצפה אילן, מאוד אינטרסנטיות שלנו תשמח לקבל את הישוב הזה כישוב נוסף בתחומי המועצה האזורית. המועצה האזורית מנשה יש בה ישובים יהודים ערביים וגם ישובים חילוניים ואנחנו נשמח מאוד לראות את הישוב הזה במרקם הזה של הישובים במועצה האזורית. זאת עמדת המועצה האזורית. דבר נוסף שאולי לסיום, חברים אנחנו נמצאים בשנת ה-60 למדינה ומאוד לכבוד לדעתי ולעמדת המועצה הארצית לקבל החלטה לשנת ה-60 למדינה להקים ישוב חדש בתוך הקו הירוק, שמענו מספיק חילוקי דעות במקום הרגיש הזה של המותניים הצרות של מדינת ישראל. זה היה בהחלט לקוות ומתנה יפה למדינה בשנת ה-60 להקמתה. תודה רבה.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה. הסדר הוא כזה, החברה להגנת הטבע. לאחר מכן הוועדה המחוזית. אחרי זה עוד השלמה של הנציגים, שאלות ואחר כך הדיון. בבקשה.

מר ניר פפאי:

טוב, בוקר טוב. ניר פפאי, ראש אגף שמירת טבע בחברה להגנת הטבע. בפתח הדברים, אולי אני אגיד דברים אחרים ממה שנאמרו עד עכשיו אבל אני מרגיש שאני לא מדבר רק בשמי ובשם החברה להגנת הטבע. פורסמה היום עצומה שהועברה אליכם גם ממתכננים ואנשי אקדמיה שתומכים אבל הם לא הגיעו. מי שעומד מאחורי זה פרופסור ערן פייגלסון שמכירים אותו. שלא הגיע כי הוא סבר שאין לו זכות עמידה, ולכן,

מר אריה בר, יו"ר:

תרשה לי רגע הערה. אלי הגיעה קריאה לאשר את הקמת הישוב של פרופסורים ומתכננים ואדריכלים, הנה היא פה. את זה לא קיבלתי. אז רצוי שתעבירו את זה.

מר ניר פפאי:

העצומה הועברה. העצומה אמרתי עומד מאחוריה פרופסור ערן פייגלסון אתם יכולים להציץ רגע, האנשים גם מתכננים וגם אנשי אקדמיה שקוראים, כפי שאמרתי אולי קודם, שקוראים לא לאשר את הישוב במצפה עירון. אנחנו ננסה לעבור על הדברים. בקצרה אני חייב להגיד שאני ... לצערי עכשיו יצא המנכ"ל, אני לא רואה פה את הדברים המקצועיים של המשרד להגנת הסביבה ולא במקרה, אבל עמדתם למי שהיה בולנטי"ע בוודאי מכיר אותה, העמדה שלהם הייתה בצורה ברורה והייתה נגד הקמת הישוב אבל אנחנו לא רואים את זה כאן אז אולי לפחות בשם אני חייב להגיד כמה מילים,

מר אריה בר, יו"ר:

אתה רוצה לרמוז שהמנכ"ל לא מייצג את המשרד.

מר ניר פפאי:

אני מגיע לדברים,

מר אריה בר, יו"ר:

אתה מגזים אולי.

מר ניר פפאי:

לא, אני רק אומר,

מר אריה בר, יו"ר:

לא, בינתיים מי שמייצג את המשרד להגנת הסביבה זה השר והמנכ"ל, בוא לא נשכח מי מייצג את המשרד.

דוברת:

הוא גם היה בולנטי"ע.

מר אריה בר, יו"ר:

תסלחו לי אבל יש גבול, אם ... מגיע לך אז אנא ממך. זכותו להגיע והוא הנציג של המשרד, והוא החבר. אז טיפה של כבוד גם כלפי אנשים. לאן אתם רוצים להגיע? מנכ"ל משרד.

מר ניר פפאי:

ברשותכם, עמדתי פה גם לפני חודש, רוב האנשים היו פה גם. דיברנו על ישוב דומה בישוב חזן וגם אז נאמרו הדברים ובסוף אני אחדד הדוגמא אולי מבהירה את זאת יותר. נאמר על המסר שעובר בקבלת החלטה של אישור חדש. הפריצה הזאת של העקרונות התכנוניים שרק התקבלו לפני שנתיים בתמ"א/35, עקרונות של המועצה הארצית נגד הקמת ישובים

חדשים ובימים אלה מקדמים 8 ישובים חדשים ולא אחד. העידוד של הפרדה שכל אוכלוסייה צריכה ישוב משלה, חרדי, חילוני ובאמצע כיפות סרוגות. המסר הזה שכל אחד צריך את הישוב משלו שאין שום בסיס במדינת ישראל במיוחד אחרי 60 שנה לאינטגרציה. רק להפריד בין אוכלוסיות. דבר שלישי, חוסר הערך, לצערי, שנותנים לערכיות של השטח. השטח הזה שהיה ודובר בזמנו גם כשמורת טבע ברמות רבות, מבחינת החשיבות. אבל אני רוצה להגיד כמה דברים לגבי מה מבדיל עוד את המקרה הזה לעומת החודש שעבר,

מר אריה בר, יו"ר:

דקה. רבותי, אני מבקש, תסלחו לי מי שרוצה לדבר שיצא החוצה. אני מבקש לא להפריע ולתת לו לדבר בשקט, ותשמעו. זה לא יכול הלחשושים האלה זה מגיע עד לכאן, אנחנו לא שומעים. בבקשה.

מר ניר פפאי:

במספר הנקודות המקרה של היום הוא יותר קיצוני מהמקרה שהיה בפניכם בחודש האחרון ואני אציין אותם בקצרה. אחד, במקרה הזה ואתם רואים בתכנית המתאר המחוזית המופקדת, תמ"מ/6, השטח הזה הוא שטח של היאחזות הוא שטח שמוגדר בתכנית סטטוטורית בשלבים מתקדמים, בשלבים של הפקדה והוא מיועד כשטח מוגן בו רוצים היום לאשר ישוב חדש וחשוב להכיר את זה. דבר שני, מה שהיה פה לפני חודש מאוד חזק שמדובר במפונים, כל הטרגדיה, אנחנו לא מדברים עם כל הערך באמת לאנשים שדיברו פה ולחשיבות שאני רואה במה שהם עושים, לא מדובר במפונים, מדובר בעוד אנשים שרוצים להתיישב ולכן זה עוד דבר שמבחין. דבר שלישי, הוזכר וצריך לראות ולשים את הדברים על השולחן, מדובר בהתיישבות בלתי חוקית. לא אני אמרתי את זה, היועץ המשפטי לממשלה אמר את זה, שמדובר בהתיישבות בלתי חוקית. המקום הזה נבחר לא על ידי מוסד תכנון כמו המועצה הארצית, אלא הוועדה למתקנים ביטחוניים היא שבחרה את המיקום ואחרי זה הייתה בו התיישבות. כך גם צריך להתייחס לזה. דבר נוסף, אי אפשר להתעלם מהתקדים ואני אתייחס לזה גם בסוף ש... זה לא דבר אחד שאפשר לראות. היום אנחנו רואים פה היאחזות ותמונות של ההיאחזות הזאת. אבל תראו זאת התכנית של חריש לכן כדאי לקחת את האדום ולשים אותו פה כדי להבין איזה גודל שאומרים שיש פגיעה בשטח, תבינו שהפגיעה היא מזערית לעומת מה שמתוכנן. ואמר פה כבוד ראש המועצה ש-800 משפחות בקציר זה לא כלכלי אז איך 300 משפחות בעירון זה יהיה כלכלי? לכן גם האדום בספק ולטווח קצר. אבל כמו שאמרתי אי אפשר להתעלם מהחלטת המועצה הארצית שאישרה את ועדת הערר רק לפני שלוש שנים ביחס לדאר אל חנום, שפשוט תקראו בעיקר את הסיפא של ההחלטה. אנחנו לא מדברים על ישוב ואנשים שהגיעו לפני שנתיים אנחנו מדברים על אנשים שיושבים שם עשרות שנים. אנחנו מדברים על אזור, אם לא הספקם לראות, שקרוב לכביש, קרוב לוואדי ערה. אגב, גם בהחלטת הוועדה אומרים שניתן היה לאשר את זה. ניתן היה לאשר את דאר אל חנום ולמרות זאת אתם, המועצה הארצית, לפני שלוש שנים אתם קיבלתם את ההחלטה הזאת. קיבלתם החלטה שאומרת שבגלל החשיבות של השטח הפתוח אין מקום לאשר את זה ולא משנה אם זה ישוב ערבי או ישוב יהודי, החלטה שלכם מלפני שלוש שנים והשאלה מה בדבר קצת עקביות ורציפות. דבר שלישי, אמרו פה החלטת ממשלה צריך לדייק בהחלטת ממשלה. החלטת הממשלה ביקשה את עצתכם לבחון חלופות, נכון היא אמרה עם עדיפות לישוב עירון, אבל בעצם הממשלה פונה למועצה הארצית לקבל את המלצתה בין החלופות. היא לא קבעה בצורה שזה ישוב עירון. לגבי החלופות, החלופות ואני לא אכנס אם זה יש את היתרונות לכאן או לכאן אבל לפחות להגיד את עמדת משרד הבינוי והשיכון כמו שהיא מופיעה במכתב רשמי של סופיה אלדור מלפני כשנה. יש פה את המכתב איתי. בקציר משרד הבינוי והשיכון תמך לפני שנה בקציר

לכן אני לא רואה סיבה לשנות במהלך השנה הזאת את העמדה. אני אגיד עוד משפט ואסכם, מדובר,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

מר ניר פפאי:

מדובר כל הזמן, מתחת פני השטח כולם מדברים הרי על ההתפרשות הבנייה הבלתי חוקית שוב פעם, השיטה הזאת של לבנות ישובים כדי לעצור בנייה בלתי חוקית אנחנו לא מכירים דוגמאות שזה עובד... יש גם אכיפה, יש מדינה שתאכוף. אגב, מה ששונה אם רוצים לשמור על השטח אז אולי כדאי להגדיר אותו כשמורת טבע ודרך הרשות מצליחים למנוע בנייה בלתי חוקית. ואני אגיד משפט אחרון, לא נמצאים פה ולא במקרה תושבי דאר אל חנוס ולא שהם לא יודעים על זה. האישור שלכם לעירון משחק לידיהם ולמה? כי ברגע שפה יאושר הישוב בעירון מחר בבוקר תוכן תכנית נוספת, הרביעית המספר, לדאר אל חנוס. נראה את המועצה הארצית מה היא אומרת שהתכנית תגיע אליה ואיך היא תוכל למנוע את התכנית הזאת.

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

מר אריה בר, יו"ר:

יש התיישבות בלתי חוקית של כמה משפחות ליד אזור, אז מה זה ייתן לגיטימציה להיכנס? טוב. אני מבקש את יגאל שחר שהוא הממונה של משרד הפנים על מחוז חיפה ויושב ראש הוועדה המחוזית להגיד את עמדת הוועדה המחוזית.

מר יגאל שחר:

לא התכוונתי להתחיל מדאר אל חנוס אבל לא הייתי מציע לאף אחד להביא את דאר אל חנוס כדוגמא. זאת לא דוגמא, זאת הטעיה. עשינו בדיקה של צילומי אוויר בדאר אל חנוס על הטענות של שמונים שנה ומאה שנה, איסרא בלוף. הבתים, הסוכות הראשונות, החושות הראשונות שאנחנו מזהים בדאר אל חנוס הם אחרי שנות החמישים שרואים. אז תפסיקו עם זה, זו דמגוגיה. אז תעזבו את דאר אל חנוס, זה מקבץ בתים, מעולם לא אושר. רוב האנשים קיבלו פתרונות הרבה ומעל ומעבר ממה שמדינת ישראל מסוגלת לתת לכל אחד. יש קבוצה של אנשים שהיא מישהו מנהיג אותה, מישהו ממך אותה, מישהו זה. תעזבו את זה, לא פה לפחות, לא בוועדה הזאת. הוועדה למתקנים ביטחוניים שמזלזלים בה יושבים בוועדה למתקנים ביטחוניים אנשי תכנון וכאשר הייתה עלה רעיון עוד לפני 2002 מראש ישבו בוועדה למתקנים ביטחוניים אנשי תכנון שסימנו את המקום הזה. הממשלה הטילה על המחלקה להתיישבות להקים את היישוב הזה. לא על אף אחד אחר. על המחלקה להתיישבות מתוך, דרך אגב זה היה צמוד לאשבל. אשבל איכשהו נמלטה מההנחיות של היועץ המשפטי לממשלה, בגלל שהייתה כמה חודשים קודם והצליחו לאשר אותה כיישוב. היו שם גם וויכוחים. ב-2002 הוקמה ההיאחזות, אשבל הוקמה שנה וחצי קודם. אז אחרי שנתיים בא היועץ המשפטי לממשלה כאשר כולם יודעים היאחזות במדינת ישראל זה דרך ליישוב, מתוך סיבות שהמדינה חושבת שהם חשובות ואני לא רוצה להיכנס אליהם. היה חשוב למדינה לעשות את זה. פה היועץ המשפטי לממשלה נכנס, לדעתי עם כל הכבוד הוא טעה. אז התחיל להתגלגל הגלגל, וגם התושבים שנמאס להם בשלב מסוים אמרו אתם יודעים מה אנחנו לא ניאבק נגד כל המדינה ונגד כל הפרקליטות אנחנו מוכנים ללכת לפיתרון של התביעה בחריש. התגלגלה התביעה של חריש כמו איזה אינרציה כזאתי שכולם יודעים שכבר אי אפשר, שכולם יודעים שהולכים לעשות שם עיר חרדית, שכולם יודעים

שמדברים על בכלל צפיפיות אחרות, עיר אחרת, היקפים אחרים. התב"ע הזאת רצה כאילו כלום, כאילו זה, ואחרי זה עוד כדי להצדיק את זה אמרו מתכננים כאלה ואחרים אתם יודעים מה שיקום שם ישוב הוא ישתלב עם העיר חריש. איך הוא ישתלב עם העיר חריש? לכן האופציה שפה הייתה, הציגו אותה כאופציה שנייה שזכתה כאילו עם המדדים, דרך אגב אני מקבל את מה שאמר המנכ"ל מי קובע את המדדים? כל אחד קובע לו מדדים איך שמתחשק לו שהתוצאה תהיה. האופציה הזאת של חריש לא קיימת. יש שם תב"ע, יש שם עיר, אני מקווה שתקום עיר, עיר גדולה, עיר של עשרות לפי תושבים שתהיה שם האופציה של חריש בוועדה המחוזית לא הייתה עוברת בשום פנים ואופן. הוועדה המחוזית לא קיימה הצבעה בנושא הזה, אבל אני אחרי הדיון שעצרנו בנושא ההתנגדויות היה דיון בהתנגדויות, בהתנגדויות היה נופל, התב"ע של חריש הייתה נופלת. עצרנו את זה כדי לא להתבזות בפני עצמנו שאנחנו שם מחליטים ואחרי זה פה יש דיון אחר. אבל עצרנו את ההתנגדויות. לא קיים דיון, כרגע לא קיים דיון, לא יהיה המשך לדיון בהתנגדויות, לא נגמר הדיון, לא הוחלט ולא כלום, בנושא של תב"ע בחריש לנחל עירון.

דוברת:

משכו את התכנית? אני לא מבינה,

מר יגאל שחר:

לא, עדיין לא.

דוברת:

איך היא הופקדה?

דובר:

מי הפקיד אותה?

מר יגאל שחר:

אני אומר, חברים אתם לא מקשיבים, באינרציה של איומי הפרקליטות והיועץ המשפטי שחייבים,

מר ארז חנן:

מה זאת אומרת איומי הפרקליטות, אני לא מבין,

מר אריה בר, יו"ר:

אה, אדוני.

מר ארז חנן:

מה זה איומי הפרקליטות?

מר יגאל שחר:

אדוני יודע שהשופט, צו של בית משפט קבע שתוך 12 חודשים צריך לפנות את האנשים, את הילדים.

מר ארז חנן:

איומי הפרקליטות?

מר יגאל שחר:

תן לי לדבר, איומי הפרקליטות.

מר אריה בר, יו"ר:

בוא, יגאל. קודם כל איומים זה לא פה. אני מבקש לשמור על כבודה של הפרקליטות. הפרקליטות עושה את עבודתה, זה תפקידה. אנחנו לא חייבים להסכים תמיד לדעתה אבל אני מבקש שתמשוך את המילים.

מר יגאל שחר:

אני מושך את המילים תחת האמירות של הפרקליטות שתוך 12 חודשים צריך לפנות נשים, ילדים וטף ולפנות את המקום הזה. זאת הייתה החלטה. היה צריך לפנות את כולם משם. זאת הייתה החלטה של פרקליטות מדינת ישראל, זה בעצם מה שבית המשפט החליט. אז בטח שזה היה לאנשים שישבו שם זה היה איום מאוד גדול, ותחת האיום הזה אמרו נלך לפיתרון שלא חשבנו אבל נלך לשם והם הסכימו ללכת לחריש. זה מה שאמרתי שהתכנית של חריש התקדמה כמו איזה ... שאי אפשר לעצור אותו. תודה לאל הוא נעצר בשלב של ההתנגדויות, אין החלטה, עדיין לא משכו את התכנית. אם פה יחליטו החלטות אחרות כמו לבטל את העיר חריש נחזיר את התכנית לשולחן הדיונים. בוועדה המחוזית לא הייתה הצבעה, כפי שאמרתי. במשאל שאני שאלתי, אני עברתי ושאלתי אחרי ההתנגדויות שאלתי את החברים בוועדה המחוזית. הוועדה המחוזית אם תהיה הצבעה רוב החברים יצביעו בעד האופציה של הישארות במקום. אז אני לא יכול להגיד שאני מביא כאן החלטה ש הוועדה המחוזית, אבל במשאל של החברים הרוב המוחלט של החברים בוועדה המחוזית יצביע בעד הישארות במקום. אני לא רוצה לפרט את העניין של קציר,

גב' איריס האן:

אין פה את חוות הדעת של,

מר יגאל שחר:

עכשיו את מאיימת.

גב' איריס האן:

אני לא מאיימת.

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

מר יגאל שחר:

איריס, אני אומר ש,

גב' איריס האן:

אני שומעת כחברה במוסד תכנון ואני מופתעת.

מר יגאל שחר:

מותר לי, רגע,

גב' איריס האן:

אני לא יכולה לדעת, ואני לא אומרת מה אני חושבת,

מר אריה בר, יו"ר:

איריס,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

מר אריה בר, יו"ר:

יש כאלה,

גב' איריס האן:

אני אומרת מה שאני חושבת, זה הכול.

מר אריה בר, יו"ר:

איריס, יש כאלה שלא שואלים. יש כאלה שצריכים לשאול. מה לעשות.

גב' איריס האן:

אמרתי מה דעתי על האמירה.

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר.

מר יגאל שחר:

לפחות אני לא מספר פה סיפורים ואני אומר שהטרחתי את עצמי ושאלתי ובדקתי ואם יצטרכו להצביע תהיה הצבעה. להגיד לך מה תהיה התוצאה, אני יודע מה תהיה התוצאה אמרתי אותה כרגע. אני רוצה להגיד דבר אחרון, מהניסיון של הגרעין היה גרעין יוצא מהכלל שאמור היה ליישב את היישוב מיכל בגלבו. גרעין של למעלה משלושים משפחות. הגרעין הזה אחרי זה אמרו נפל מיכל ננצל את הרוח הטובה ואת החלוציות שיש באנשים האלה וניסו למקם אותם בכמה מקומות. נכון להיום הגרעין הזה נפוץ לכל רוצח, רובו בכלל לא בהתיישבות, חלקם הגדול חזר לערים הגדולות מאיפה שהם באו ואין לגרעין הזה שום דבר, אז אני לא רוצה להגיד מה קרה כן נכון או לא נכון, אבל רק מישהו שחושב אפשר להגיד לאנשים תעברו מפה תעברו לשם הוא טועה טעות חמורה. ברגע שינסו להעביר אותם וזה כבר אני אומר את דעתי האישית, זה לא היה בוועדה המחוזית ואני גם לא התייעצתי עם האנשים בוועדה המחוזית. ברגע שיבקשו מהאנשים ללכת למקום אחר רובם יפוצו לכל רוח ולא יהיה כלום. אחרון, מי יחזיר מצב לקדמותו? כמה מיליונים יעלה למדינה להחזיר מצב לקדמותו ולנטוע אלונים ואת כל הצמחייה שאתם רוצים? את המצב הזה במקום המופר הזה עם התשתיות והצנרת והביוב והקרשים מי יחזיק את המצב לקדמותו?

מר אריה בר, יו"ר:

טוב, אחרון בסבב הזה ואחר כך שאלות זה רוני כי הוא למעשה מייצג את המתיישבים. הוא יושב ראש אור, הוא יציג את עצמו, שעוסק בנושאי ההתיישבות. אני מבקש, רוני, בקצרה.

מר רוני:

אני אשתדל לא לחזור. שמי רוני מתנועת אור. אני רוצה לדבר פרקטית ולשאול מה, או.קי. נגיד ויחליטו שזה קציר מזרח הבנתם שזה לא משהו פרקטי, זה עוד הצעה כמו חריש זה לא פרקטית, שאי אפשר לעשות אותה ומחר בבוקר מה יקרה, יגישו אלה בג"ץ ואלה בג"ץ ועוד

עשר שנים נבוא פה שוב לדיון. זה ייקח עשר שנים, אתם עוסקים פה בתכניות האלה. הישוב יישאר על כנו, קציר מזרח לא תתפתח, חריש תהיה בבעיה, הכול יהיה מבוגץ ועוד גופים חוץ מהחברה להגנת הטבע ילמדו להגיש בגיץ על כל דבר. זה יהיה המצב. לכן אני מתחיל מהנקודה הזאת. התכנון צריך להיות תכנון פרקטי, התכנון לא בא להיות תכנון תיאורטי, ולתת עכשיו איזושהי הצעה שאני אומר ובדקנו את עצמנו הסיכוי שהיא תוכל להתממש ושהיא נכונה הוא יותר מקלוש שזה יהיה בקציר מזרח. בפרקטיקה למה לא ללכת לקציר מזרח כי זה לא יותר כלכלי מלהישאר במקום הנוכחי, כי זה לא יותר ישים, זו עתודת הקרקע האחרונה של קציר שמעתם. המשפחות, חבר'ה, תכנון נועד לאנשים, מתכננים גם במדינת ישראל לקהלי יעד. אוכלוסיות שונות ובסדר האזור הזה חבר'ה זה הרבה שנים, שלושים שנה, צריך פה להיפתח. גרעין יש פה 300 משפחות, 40 ראשונות עשו את הצעד, עכשיו צריך לראות איך עושים את העניין הזה עד הסוף. הרגישות הנופית, אגב, בקציר מזרח היא לא פחותה. יער אחד. האזור הזה אגב אפשר לסמן אותו בירוק ו... הרגישות הכי נמוכה מבחינתי. יש פה רגישויות באזור הרבה יותר גדולות. שטח פתוח ממית עשו שם בדיקה לשטח הפתוח. אחרי שעשו את הגדר הפרדה, צריך לעשות עדכון. יש גדר הפרדה, יש אום אל קוטוף, יש בקה אל גרביה, יש ברקה, הכול הולך ומצטמצם למקום אחד אבל יש אין שטח פתוח, חבר'ה אין שטח פתוח. צריך לפתוח את העיניים. הקשר בין האוכלוסיות, אין מה לעשות אתם רוצים להטמיע מין שלא במינו. שוב אני אומר עולם התכנון לא צריך להיות קיצוני כל דבר להגיד לא, אני מדבר כמובן על אלה שחושבים שנכון לעבור לקציר מזרח. צריך לפתוח את הראש, במקרה דנן, כי זה מעשה עשוי. חבר'ה ב-2002 החליטו ב-2003 עלו יש שם חיים. מה יקרה אם בפרקטיקה מישהו הולך לפנות אותם גם בתוך הקו הירוק מדינת ישראל הולכת לפנות עכשיו? דאר אל חנון. מה הקשר? שלושה וחצי קילומטר להתחיל להביא ישובים. הדבר האחרון לגבי קציר מזרח, קציר מזרח נמצא שמונה קילומטר מצפון לישוב. בואו תביאו בכרכור, בפרדס חנה אולי בקיסריה נציע לחבר'ה שכונה. הם באו לאזור הזה, מדינת ישראל החליטה על האזור הזה, גם ששאלנו תמיד את מנהל התכנון אמרו לנו סטייה של קילומטר בממוצע בקנה מידה בסימון של תמ"מ, זה סביר. פה, וואלה, קיבלנו את הרעיון ללכת 1.2 קילומטר לקיבוץ חריש הישן. אבל מה עכשיו נלך עוד הפעם ובעוד שנה וחצי יתברר שהאופציה הזאת לא פרקטית. מצד שני, להישאר במקום, השטח מופר, המבנים שם, יש השקעות. אתם יודעים מדינת ישראל זה לא כפר בודד מה שבוצע בוצע, השאר לא ידוע. מה שהושג זה יהיה בשטח זה לא שעכשיו שהמדינה הולכת להשקיע מאה מיליון בישוב. המדינה, התושבים הם אלה שישקיעו. התושבים יקנו, התושבים יממנו, ככה זה עובד היום. המדינה כבר... אין סבסוד, מי יעזור להם ומי יעשה אותו הדבר קציר מזרח. גם העלויות בקציר מזרח, בישוב היום יש מים, ביוב, חשמל, כביש גישה, מבנה ציבור, מי יעשה את כל זה בקציר מזרח? קציר מזרח, דרך אגב, תשתיות ראש שטח יותר רחוקות מהישוב הנוכחי. מי יעשה את כל ההשלמות האלה? זה עלות של מיליונים, הפרקטיקה שזה יגיע עם כל הבלגאן במדינה מי יאשר עכשיו עשרים מיליון תשתיות לשטח מחדש. המיקום הנוכחי 300-400 משפחות שיכולות לגור פה ויגורו פה. מ... הייתה נהירה, תשאלו את ראש המועצה, הייתה נהירה לאזור של אנשים שפויים שרוצים לבוא מבחירה חופשית ל.. שלא שמו אותם כי הם עלו לארץ ושלא עשו... בצבא. בסדר, חריש בעזרת השם תקום אבל המצב הנוכחי, וגם... אני אקח כמה דקות, אני יכול. האוכלוסייה החרדית, כולנו יודעים שזו האוכלוסייה היחידה שיכולה ליישב את זה אסור להפריע למהלך הזה, צריך להבין את זה בראייה כוללת. ראינו את זה בראייה כוללת. התפרשנו בראייה כוללת ועכשיו צריך לאשר את המקום בראייה כוללת. לא עוקרים צמחים, בטח שלא עוקרים אנשים. אי אפשר פתאום לאבד את הרגישות, לא צריך להיות קיצוניים בסיפור הזה ולהתחיל, אני מדבר עם אנשים הם אומרים לי השטח יושב על קרקעות פרטיות, יושב אולי על קרקעות פרטיות של ערבים, מערבליים פה את כל התמונה כאילו הישוב הזה מישהו הולך לכבוש אדמות. לסיכום, אני חושב שהבעיה שלנו באזור

הזה, אם רוצים לטפל בירוק, אם רוצים לטפל במפגעים זה לא ה-250 דונם של הישוב. יש מזבלות, יש פחמיה, יש מה שאתם רוצים לטפל באזור. יש 30,000 דונם של בנייה לא חוקית באזור, מה נטפלתם עכשיו לעניין הזה. הישוב הזה זה טעות וזה הטעיה להגיד שהוא לא חוקי, כי בג"ץ שהחברה להגנת הטבע עתרה לבג"ץ היה כל כך בטוח שזה לא חוקי כבר מזמן,

גב' איריס האן:

עוד אין החלטה.

מר רוני:

זה בדיוק מה שאני אומר, אם זה היה כזה מובהק. מה אמר בג"ץ אחרי שהוא שאל את החברה להגנת הטבע ממתני היא נהייתה שלום עכשיו ורוצה לפתוח לחברים בישוב תיקים פליליים, הוא אמר חבריה לכו תעשו את הנוהל, והיום עושים את הנוהל ובג"ץ יחזרו אליו יגידו לו עשינו את הנוהל ובה ייגמר. בג"ץ מחכה שנים. אם זו הייתה כזאת סוגיה מובהקת לא חוקית אז בבקשה לא להטעות. כי מדינת ישראל בסוף גם בהחלטת היועץ המשפטי שאני לא יודע כמה בקיאים בה, מדצמבר 2004, יש שם שני תנאים וזה לא לשאול את המועצה הארצית האם להקים את הישוב או לא. עדיין משרדי הממשלה והחלטות הממשלה זה מוסד הרישוי העליון, ופה זה המוסד המקצועי וצריך גם בעניין הזה לשים לב שלא טועים ומטעים. קרן קיימת לישראל זה גוף ירוק. הישוב הזה תוכנן עם קרן קיימת לישראל, הישוב הזה הוזה. ההיאחזות הוזה בגלל שקרן קיימת לישראל ביקשו להתחשב ברגישות, ולכן גם קרן קיימת לישראל הייתה אחרי זה שותפה. זה הגוף הירוק הכי גדול. לכן מה שאני בא להגיד, זה שנראה לי טריוויאלי במקרה דנן, אני לא מבין בכלל איזה חלופה, ותבינו אני לפחות חמש שנים על הסיפור הזה, מאז שביקשו מאיתנו להציע עוד קבוצה לעזרת ההיאחזות. היו שלוש קבוצות, בוגרים של הסוכנות היהודית, כל מיני הצעות אחרות, היה מרכז איזה קבוצה רצינית, בחרו בקבוצה שלנו. מבחינתי זה ישוב קיים, אנחנו לא באנו להקים פה ישוב. רועי פולקמן שהיה בדיון בולנת"ע, נציג הדור הצעיר, ואני חוזר על זה כי זה נראה לי הפואנטה פה: מה השדר שאנחנו משדרים, עם מה אני חוזר, עם 15,000 אנשים שמתעניינים לבוא ולהתיישב מחוץ לגוש דן, מה אני אומר להם? שהייתה איזושהי מועצה ארצית היום והחליטו שכבר חברה לקחו יוזמה בשנת 2008 במדינת ישראל לא הסתכלו רק על הכסף, נשארו בארץ, הלכו לגור בוואדי ערה על גדר ההפרדה, לא נראה להם, מזיזים אותם. 8 קילומטר תזוזו, המועצה הקודמת לא הלכה, עכשיו נזיז אתכם. זה הדור הצעיר שלנו, זה מה שאנחנו הולכים לספר להם. רועי פולקמן שאל אותי, רגע אבל התנועה עוסקת,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

מר אריה בר, יו"ר:

רוני, אני מבקש ממך.

מר רוני:

בסדר.

מר אריה בר, יו"ר:

לא, אל תתייחס אלף לאנשים שאינם כאן. הדבר הנוסף, תגיד בשמך ואני מבקש לסיים.

מר רוני:

בסדר גמור. אז לשאלה שנשאלנו האם תנועת אור מה היא התחילה להתעסק בישובים חדשים, ידוע שאנחנו עוסקים בהרחבה של ישובים בערים אז התשובה הייתה שמבחינתנו זה לא ישוב חדש. לא אנחנו יזמנו אותו, לא אנחנו ביקשנו אותו, פנו אלינו אמרו יש אישור, תביאו אנשים, אז זה תפקידנו וזה מה שעשינו. אז מה עכשיו רוצים? לדעתי צריך להתמקד ופה צריך את העזרה של כל מי שהירוק חשוב לו לא פחות ממה שחשוב לנו, לא באיפה אלא באיך. איך לעשות את הישוב הזה. הראה לכם האדריכל שלא חשוב על ידי אף אחד בסגמנטים שלו באקולוגיה. המשרד הזה הוא אחד המשרדים היותר ירוקים שיש, האנשים שעובדים פה הם מהירוקים שיש. לכן אני בא ואומר בוא לא נתעסק באיך התכנון מדבר על מסדרונות ירוקים, הוא לא בונה על קווי רכס, התכנון הזה עוד בבראשית שלו הוא תכנון ירוק, לכן אני מבקש תאשרו את האישור במיקום הנוכחי שלו, חיכינו חמש שנים. תודה.

מר אריה בר, יו"ר:

טוב, רבותיי, שאלות שיש לחברי הוועדה לאלה שדיברו קודם. אני מבקש שאלות ולא לקבוע עמדות.

גב' רותי פרום:

ליגאל שחר, משתמע שעל אף אולי סוגיית המיקום שהוועדה המחוזית בכל אופן סברה או בוא נגיד כך הצדיקה או חשבה לנכון לבוא ולאשר את הישוב המוצע פה בלי קשר לסוגיית המיקום. רציתי לוודא.

מר יגאל שחר:

עוד הפעם, רותי.

גב' רותי פרום:

משתמע מהדברים שלך שאולי היה דיון על המיקום ולפי החלטה על הקידום של התכנית 88 משתמע שלא הייתה מחלוקת בוועדה המחוזית, או לפחות בהחלטה שלה, לגבי הצורך בהקמתו של הישוב החדש.

מר אריה בר, יו"ר:

איפה?

גב' רותי פרום:

בגלל זה אני אומרת למעט סוגיית המיקום. לא שמעתי מה,

מר אריה בר, יו"ר:

ישוב חדש במקום הקיים.

אדר' שמאי אסיף:

הסוגיה היא סוגיית מיקום.

גב' איריס האן:

זאת השאלה.

מר אריה בר, יו"ר:

היא שואלת את השאלה של מיקום. הוועדה המחוזית לא מחליטה אם יקום ישוב חדש או לא.

גב' רותי פרום:

לא, לא, בדיון של ישוב חדש אני חושבת שמאחורנית עומדים שני שיקולים, יש את סוגיית המיקום שהיא הועברה לפה אבל יש את הסוגיה של הצורך עצמו. כי יכולה לבוא הוועדה המחוזית ולהגיד אנחנו לא רוצים ישוב חדש.

מר אריה בר, יו"ר:

היא לא יכולה להגיד. זה לא תפקידה. אני חוסך ליגאל, זה לא תפקידה של הוועדה המחוזית ישוב חדש, זה אלף. זה המלצה בדרך כלל של ממשלת ישראל, ההחלטה היא במועצה הארצית. זה תפקידה. לא הוועדה המחוזית.

מר ניר אנגרט:

יש לי שאלה למתכננים. כי אולי לא הבנתי נכון אבל אני מבין שהיה פה מהלך, הוגשה פה תכנית להעביר את הישוב הזה, בהסכמה כמו שנאמר גם של התושבים וגם של מי שמייצג אותם להעביר אותם למחנה מג"ב. התבי"ע נדונה בוועדה המחוזית, הוחלט להפקיד אותה עם כל המסמכים שלה, אני מבין, הופקדה כבר,

אדר' שמאי אסיף:

מה השאלה?

מר ניר אנגרט:

רגע, ועכשיו צץ העניין של העיר החרדית, מה שאני שואל,

מר אריה בר, יו"ר:

מה, עכשיו צץ העניין של העיר החרדית?

מר ניר אנגרט:

כן, כי הוועדה המחוזית החליטה להפקיד,

מר אריה בר, יו"ר:

לפחות אתם אמורים לדייק.

גב' איריס האן:

זה לא היה שהפקידו,

מר אריה בר, יו"ר:

באמת?

מר ניר אנגרט:

מה שחשוב לי,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

מר אריה בר, יו"ר:

אני טיפלתי בתכנית אז אני יודע.

מר ניר אנגרט:

זו שאלה למתכנן, האם שם תכננו את התכנית הזאת של הישוב החדש הזה במחנה מג"ב האם הם באמת לא היו מודעים לעיר... או שחושבים שזה יכול להשתלב. זאת השאלה.

מר אריה בר, יו"ר:

אני אגיד לך, מאחר ו,

מר ניר אנגרט:

אבל אני מעוניין גם לשמוע,

מר אריה בר, יו"ר:

זכותי גם להגיב, או שאתה רוצה גם כן למנוע ממני. הסוגיה הזאת של העיר החרדית והאם המחנה מג"ב מפריע או לא מפריע להקמה של העיר, מאחר ואני הייתי בניין אני אומר לך מוסדות התכנון התעלמו לחלוטין מהאינפורמציה של הקמת חריש. אולי במכוון ואולי לא. כי מה שהיה אני הגשתי את ההודעה שתקום שם עיר חרדית, העיר החרדית בחריש היא מחויבת המציאות לאור עבודה שנעשתה על המחסור לדירור לחרדים במדינת ישראל. על כך שיש בעיה במרכז הארץ ובירושלים ובישובים שקמו לאוכלוסייה החרדית והפיתרון לאוכלוסייה החרדית מדינת ישראל מחויבת לתת. וכאשר יזמנו, אני יזמתי שר השיכון יזם, את הדיון עם החרדים והחרדים זה לא מקשה אחת זה קבוצות שונות על בסיס של קהילות שונות. כאשר יזמנו את נושא יצירת חריש כעיר חרדית הנושא הזה נדון,

אדר' שמאי אסיף:

אף פעם לא הגישו.

מר אריה בר, יו"ר:

אני אענה לך, שמאי, שאף פעם לא הגישו. הנושא הזה נידון.

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)**מר אריה בר, יו"ר:**

אני גם שומע, גם רואה וגם בעל ניסיון. לי לא יכולים למכור לוקשים. הנושא של העיר החרדית בתחילתו חריש לא הייתה מיועדת לאוכלוסייה החרדית. חריש קמה, חריש קציר. היו רוצים גם להקים את עיר הבריכות על הרכס ואז בפשרה שהתקבלה עם הירוקים קמה רק חריש, רק קציר וחריש, וחריש הייתה מיועדת למעשה לאנשי הצבא להקים בתים בבנייה נמוכה על מגרשים של בנה ביתך. לצערי, הדבר הזה לא יצא ובשנים 1993-1994 משרד השיכון עשה את הטעות הכי גדולה ובנה את הבנייה הרוויה. הבנייה הרוויה בחריש לא התאימה לסוג האוכלוסייה שהיה צריך להתיישב במקום הזה. המקום הזה לא היה מיועד לבנייה רוויה לדירות קטנות כדי שיגיעו לשם. הדירות עמדו ריקות תקופה ארוכה ואז בסופו של דבר אמרו מה הפיתרון, בוא ניקח כך וכך דירות וניתן אותם למשרד הביטחון שיאכלס אנשי צבא. נתנו למשרד הביטחון. אנשי משרד הביטחון קיבלו את הדירות אבל הם לא עברו לגור, מה הם עשו? הם השכירו את הדירות לאוכלוסיות הכי חלשות של האזור. כמובן שזה מתאם יוצא מן הכלל לכישלון טוטאלי, תוסיפו לזה את האוכלוסייה שבאה מרמלה-לוד שהגיעה גם לשם,

דובר:

ועולי קווקז.

מר אריה בר, יו"ר:

ועולי קווקז שהם הגיעו לדירות בשכירות, הם לא קיבלו דירות מאף גורם, לא ממשרד הקליטה ולא ממשרד השיכון. אבל הם שכרו את הדירות מאנשי הצבא שקיבלו את הדירות בשכירות. אתה רואה זה מין קומבינה. אז התקיים דיון. אני כאשר הגעתי פעם שנייה למשרד השיכון כמנכ"ל המשרד קיבלתי את תוצאות העבודה של ועדה שמינה משרד השיכון לבדוק את הצרכים של האוכלוסייה החרדית, בין הצורך לעוד 10-15 שנים לבין הקיים על ההתיישבות הקיימת ואפשרויות הגידול בתוך הישובים הקיימים, כמו למשל באלעד או בית"ר, מודיעין עילית וכל האפשרויות האלה. הסתבר שיש כבר מחסור של אלפי יחידות דור,

דובר:

בערך.

מר אריה בר, יו"ר:

דובר אז על שמונים אלף יחידות דור שחסר. אז למעשה בין הפתרונות האפשריים, במסות ולא במאות יחידות דור באנו עם ההצעה של חריש, דרך אגב זאת ההצעה של הצוות והוספנו לה את העיר כסיף בנגב, בצומת של כביש 80-38 כדי לתת תשובה גם להם. נשאלה,

אדר' שמאי אסיף:

31.

מר אריה בר, יו"ר:

31, אתה צודק. 80-31 בצומת כדי לתת תשובה לאוכלוסייה החרדית. האוכלוסייה החרדית היא עוברת שינוי בשנים האחרונות. ממצב שלא אוכלוסייה שלא עבדה למצב של אוכלוסייה שיוצאת גם לעבוד. אז נכון שהיום בחלק מהישובים, בבית"ר תלכו לראות, יש תעסוקה בתוך המקום. אנשים ונשים עובדות בתוך המקום. זה גם מתקיים היום במודיעין עילית, דרך אגב אני הייתי וראיתי את זה, זה פשוט מרנין את הלב איך החרדים יוצאים לעבוד. השינוי הזה של יציאת חרדים לעבודה הוא בעל משמעות מבחינה לאומית, אין צל של ספק. אז ישבנו עם גורמים רבים שהם אלה שצריכים להקים את אזורי התעסוקה ולתת תמיכה כספית, ביניהם גורמים מחו"ל. הם התחייבו בפני שר השיכון, לידי, שהם יקימו את אזור התעסוקה בחריש בכדי לחפות על המרחק בין חריש לבין ירושלים, בני ברק והמרכזים של קהילה החרדית. יותר מזה, גם הקהילות כאשר דיברנו עם כל קהילה ואני ישבתי עם כל קהילה וכל רב של קהילה ודיברנו מה צריך כדי שיסכימו לעבור לחריש, הדבר המרכזי שנאמר אם לא תצרו מצב שתהיה לנו פעילות של קהילה שלמה ולא תאפשר לנו גידול אנחנו לא נגיע לחריש. מה המשמעות של העניין? זה גודל. זה גודל של אותו... והשטחים למוסדות של הצרכים של האוכלוסייה ולהבטיח את זה ל-15-10 שנים. ניתנה הנחיה והחלה הפעילות התכנונית לבדוק את העניין. למעשה, כאשר אני עזבתי את משרד השיכון אנחנו כבר היינו בשלב שסיכמנו על הוצאת מתחמים לשימור. לשימור בתוך התכנית הקיימת כאשר חלק מהתכניות המפורטות מי שהיזם שזוכר משנה את התכנית ומקים אותה על פי אותה תכנית אב, תכנית צל, שנעשתה במשרד השיכון,

גב' ארזה צ'רצ'מן:

באיזה שנה זה היה?

מר אריה בר, יו"ר:

זה נעשה לפני שנתיים או שנה וחצי. ההודעה למשרד הפנים שלנו שהולכת להיות עיר חרדית הייתה לפני הרבה זמן.

דוברת:

לפני מה?

מר אריה בר, יו"ר:

לפני הרבה זמן. לפחות, לטעמי, לפני שלוש שנים. מה נאמר לי כאשר היה דיון בתכנית הזאת ואני, מנכ"ל משרד הבינוי והשיכון, שלח מכתב חריף למנכ"ל משרד הפנים לגבי אישור התכנית. שטענתי שאתם למעשה פוגעים בהקמתה של העיר.

דובר:

איזו תכנית?

מר אריה בר, יו"ר:

התכנית הזאת שאתם הלכתם ואישרתם אותה להפקדה בתוך המרכז המע"ר של חריש, המע"ר העתידי. וטענתי שאתם עושים דבר שלא ייעשה כי למעשה בדלת האחורית אתם הולכים לקפל את חריש. תסתכלו, תראו היגיון תכנוני. באמת.

דובר:

יש שם בסיס מג"ב.

מר אריה בר, יו"ר:

יש בסיס מג"ב שאמור להתפנות וזה מרכז שצריך להיות מרכז הישוב, המע"ר של הישוב. אז כדאי שתלמדו את האינפורמציה. מג"ב צריך לזוז מהמקום הזה והמקום צריך להיות המע"ר של הישוב,

דובר:

אריה, אפשר להציג את תכנית ה,

מר אריה בר, יו"ר:

רגע, גם נציג, אם תרצה גם נציג בדיון. אבל כל האינפורמציה שמזונת. תראו, יש דבר אחד שאני לא אסכים לו לחלוטין זה למסור עובדות לא נכונות.

גב' איריס האן:

שאלנו שאלה.

מר אריה בר, יו"ר:

אז שאלתם, אז קיבלתם את התשובה וגם את ההיסטוריה וגם את המצב וזה המצב. זה המצב. עכשיו אם יש עוד שאלות כי אני רוצה לפתוח בדיון. בבקשה.

גב' איריס האן:

שוב לגבי העיר החרדית, הרי קיימת שם אוכלוסייה, הרי יש שם אוכלוסייה קיימת של 1000 נפש שהיא איננה חרדית, חלקה אפילו אוכלוסייה לא יהודית. רציתי לשאול את המתכננים של נציגות ה,

מר אריה בר, יו"ר:

זה לא עניין למתכננים.

גב' איריס האן:

אני רוצה לשאול איך האוכלוסייה הקיימת עומדת להשתלב.

מר אריה בר, יו"ר:

זה לא עניין המתכננים ואני אסביר לך. אני דיברתי עם הקהילות. לא, לא, סליחה, מאחר ואני דיברתי עוד לפני שהגעת אז אני יודע את התשובה,

גב' איריס האן:

אבל הם עוזבים, אני רוצה לשמוע אותם.

מר אריה בר, יו"ר:

תרשי לי רגע,

גב' איריס האן:

הם המתכננים.

מר אריה בר, יו"ר:

את רוצה לקבל תשובה? אנחנו יודעים, אלף אין 1000.

גב' איריס האן:

אין מה?

מר אריה בר, יו"ר:

אין 1000. מאיפה את ממציאה 1000 אני לא יודע.

גב' איריס האן:

אז כמה יש?

מר אריה בר, יו"ר:

אין אלף, יש שם כמה מאות. אני הודעתי לאוכלוסייה שאמורה להגיע חד משמעית שהאוכלוסייה הקיימת נשארת. הם שאלו איך, אמרתי בבקשה הנה התכנית אנחנו יצרנו מערך כבישים שלא נכנס לתוך המגורים הקיימים ומצאנו חלופות תכנוניות במערך הכבישים כדי שייכנסו. היו איזה סגירת כבישים בשבת וכל הדברים האלה. הם יודעים שאלה נשארים.

דובר:

אם הם רוצים.

מר אריה בר, יו"ר:

אם הם רוצים. טוב, עוד שאלות? בבקשה.

מר סטניסלב פיישביין:

שאלה ראשונה באמת פעם אחת להבין את התכנון השלדי של חריש כי אני לא מצליח להבין איך,

מר אריה בר, יו"ר:

אני, יש פה את המתכנן, אני לא רציתי שנאריך בדיון אבל אני אתן לו עכשיו אפשרות להציג את התכנון השלדי של התכנית. בבקשה.

מר סטניסלב פיישבין:

השאלה השנייה מיד, אולי היא הרבה יותר פשוטה, הישוב החדש שקם בכל אופן הוא חלק מהמועצה האזורית?

מר אריה בר, יו"ר:

הישוב החדש שקם הוא אמור להיות משום שבסופו של דבר אנחנו צריכים להקים ועדת חקירה לגבולות ולשייך אותו מוניציפאלית, אבל הוא בוודאי יהיה חלק מהמועצה האזורית עם השנים.

אדר' שמאי אסיף:

היום המיקום הקיים הוא בתחום המועצה.

מר אריה בר, יו"ר:

לא, גם אם צריך. אז אני מקבל את התיקון של שמאי שהיום הוא בתחום המועצה האזורית אבל אם,

דובר:

היום הוא בחריש קציר.

מר אריה בר, יו"ר:

היום הוא חריש קציר. אז אני לא מקבל את ההערה. הוא יהיה במועצה האזורית.

מר חיים קהת:

שלום שמי חיים קהת, אנחנו מביאים את המתאר ואת ... לעיר חריש עבור משרד השיכון. היעדים של גודל הישוב הוצגו על ידי היושב ראש, אני לא אחזור על זה. אני מבקש לציין בהזדמנות זאת רק נקודה וחצי. אנחנו במסגרת ההכנה של תכניות המתאר ותכניות השלד בדקנו בקפדנות את הזמינות של הקרקע לישוב שרוצים לתכנן. את האילוצים שיש לשטח כולו, והמצב כרגע הוא שאנחנו גבוליים בשטח, חסר שטח. זו עובדה. בלי להיכנס כרגע למיקום ואני מבקש לא להציג כרגע את התכנית כי היא מורכבת. המצב, וזה בדוק מכל הכיוונים,

מר אריה בר, יו"ר:

לקהל היעד,

מר חיים קהת:

לקהל, לכן אני אומר יש פה יעד. הנקודה היא שיש פה יעד של 22 או 25 אלף יחידות דיור. אנחנו בקפדנות גדולה בודקים את זה מול גבולות. יש 22-25 אלף יחידות דיור. זה היעד. די לייצר ישוב עם הצרכים שלו לתעסוקה, למוסדות בתוך שטח שהוא לא שטח פשוט עם הרבה אילוצים, גם טופוגרפיים, גם המחצבה – ואני לא רוצה להציג – אנחנו נמצאים במצב

של מצוקת שטח עובדתית. הכוונה היא ואנחנו כבר לוקחים בחשבון שהולכים לבנות בנייה רוויה. לכן החצי נקודה שרציתי להוסיף, כדי לתכנן ישוב כזה ולהצליח בו מכיוון שזה מפעל אדיר, צריך לעמוד ביעדים של הגודל, יש לזה חשיבות, המשקל, הכמות של האוכלוסייה היא תנאי להצלחה והתנאי השני להצלחה היא לא לשים מכשולים בדרך. יש מערכת כבישים וצריך לייצר את הרציפות ברגע שאנחנו ניגשים לתכנון עיר כזו גדולה אז מצפה אילן שהוא ישוב מסוג אחרי לגמרי והוא לא רווי, הוא נמצא מבחינת המיקום באמצע השטח זו תכנית שפשוט סותרת את התכנית השנייה וגם למרות שאנחנו מדברים על תכנית שהיא עדיין לא סטטוטורית זה לא ישובים באותו סדר גודל. אנחנו מדברים על עשרות, על מאה אלף אוכלוסין על מול מספר מאות שצריך למצוא להם את הפיתרון אבל לא מסגרת או בצורה שאנחנו מכניסים איזה מקל לתוך אפשרויות תכנון ופוטנציאל תכנון של העיר החדשה.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה רבה. יש עוד שאלות לאורחים? טוב, רבותיי, מה שאני מבקש פרט לחברי הוועדה אני מבקש מכולם, כל היתר לפנות.

דיון פנימי:

מר אריה בר, יו"ר:

אני מבקש, רבותיי, אנא. ברשותכם, התייחסויות. שי, המנכ"ל המשרד להגנת הסביבה.

מר שי אביטל:

הדילמה היא לא פשוטה, היינו שם, למדנו, נפגשנו גם עם האנשים. ההערכה שלנו שבמקום הנוכחי, אני בעד חלופה אחת במקום הנוכחי. המצב הזה ישמור דווקא על השטחים הפתוחים ש... עם בנייה בלתי חוקית.

מר אריה בר, יו"ר:

שי, תרים קצת את הקול לא שומעים אותך.

מר שי אביטל:

אני אגיד את עמדתי והיא עמדת המשרד. הדילמה היא לא פשוטה. היינו שם, גם אני, לפני מספר ימים, למדנו כולל פגישה עם אנשי המקום והבנת הדקויות של השטח. אני יכול פה לומר שני דברים מרכזיים. ראשית, אנחנו בעד חלופה מספר אחת, בעד השארת הישוב במקום כפי שהוא. אחד, כי השטח ממילא הוא שטח משמעותית כבר מופר וקיים. הדבר השני, אמר את זה גם ראש המועצה האזורית מנשה, אילן שדה, במקום הנוכחי הישוב הזה ישמור על השטחים הפתוחים וימנע בנייה בלתי חוקית. למרבה ה, זה נשמע מוזר, להערכתך בעוד עשר שנים עם היישוב הזה יישמרו השטחים הפתוחים בצורה הרבה יותר טובה ואם הישוב הזה לא היה במקום הזה אז השטחים הפתוחים היו מכורסמים. לכן באופן חד משמע המשרד להגנת הסביבה תומך בחלופה מספר אחת.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה. משה, בבקשה.

מר משה פאול:

טוב, אני רוצה לומר כמה דברים. אחד, התקיים דיון איכותי וארוך בולנת"ע. באופן עקרוני דעתי היא כדעת הרוב בדיון הקודם, ואני חושב שיש עוד מקום לחזק את הדעה הזאת ולסמוך את ידינו כמליאת המועצה הארצית על החלטת הולנת"ע ולאשר את השארתו של הישוב במקומו, באלטרנטיבה מספר אחת. תמ"א/35 אינה מונעת הקמת ישובים, היא מטילה עלינו אחריות מאוד כבדה לדון ולהמליץ בפני הממשלה על החלטותיה להקים ישוב בנקודה כזו או אחרת. זה מה שאנחנו עושים, זו זכות גדולה אבל זו גם חובה כי צריך לראות את כל ההיבטים. היבטי התכנון אינם רק היבטים של גבעה כזאת כי היא ירוקה יותר וגבעה שנייה כי היא ירוקה פחות, אלא גם האנשים, גם הזמן, גם המצב הקיים, גם השנים שעברו למין החלטת הממשלה של היום והפעולות שנעשו בשטח, גם ההפרעה לאלטרנטיבות אחרות כמו הפרעה להתפתחותה של העיר קציר-חריש. אני חושב שהדגש הנוסף שאנחנו צריכים לתת להחלטת הולנת"ע זה המציאות, זה המצב, זה ארבע או יותר שנים שעוסקים בעניין. זה אותם אנשים, 40 משפחות שחיות כיום במקום. ואני חושב שראו שלא נתייחס אליהם, ואמר את זה רוני פלמר מקודם נציג תנועת נוער, על פיננסיים בתוך הקו הירוק. לא מדובר על פיננסי, אלא מדובר פה על חיזוק והערכה לאותם אנשים שיושבים במקום. אני לא רואה במקום הזה כהתיישובות בלתי חוקית, אלא התיישובות שהלכה עם ההחלטות, שיכול להיות שהיה פגם בדרך קבלת החלטות בכל מיני מקומות אבל אי אפשר לראות במתיישובים, אי אפשר לראות בתנועה המיישבת וחשוב לי לומר שאם יש איזשהם פגמים בתהליך אז הם פגמים שרבים מהיושבים כאן, כגופי תכנון, כגופי שלטון, שליש מהוועדה הזאת זה ממשלת ישראל והממשלה היא זאת שקיבלה את ההחלטה ויכול להיות שהיו כל מיני שגיאות. אבל אי אפשר להטיל את הפגם הזה לא על המתיישובים ולא על התנועה המיישבת שהביאה אותם למקום וקיבלה משימה לאומית לבצע את הדבר הזה. אני חושב שיש הבדל גדול מאוד בכלכליות של ישוב כפרי מול כלכליות של עיר. אמרו כאן בצדק שעיר לא יכולה להיות כלכלית או להחזיק את עצמה אם היא לא מספיק גדולה. מדובר פה על עיר גדולה, וזה נכון היא חייבת להיות עיר גדולה. יישוב כפרי ראוי לו שלא יהיה קטן מ-100 או 120 משפחות כי אז אין תנאי סף לשום דבר. אבל ב-100 או 120 משפחות כבר יש תנאי סף, אפשר לקיים ישוב, ישוב דתי או ישוב מעורב כפי שאמור להיות במצפה אילן. ישוב שבו יהיו הרבה ילדים והרבה פעילות של חינוך. בעיקר אלה תנאי הסף שעולים הרבה כסף זמן, תוכל להתבצע כי יהיו כמות ילדים מספקת לגנים, בתי ספר וכו'. לכן מכל הסיבות האלה אני חושב הקיימות, החלטת הממשלה, אי מניעת – במרקם העירוני אי מניעת הקמת ישובים בכלל ואי מניעת וודאי לא במרקם עירוני. סופיות הדיון. וכל זה לאחר שביום שישי האחרון הטרחתי את עצמי אל השטח, גם למחנה, גם לקציר חריש וגם למצפה אילן. מופרות השטח, המקום שבאלטרנטיבה, הלוא אני פרגמאטי ויושב בצד הזה של השולחן הייתי אומר וואלק אולי באמת כדי ששם יהיה ולא שום דבר אחר כי הפגיעה כמו ששי אמר קודם תהיה במקומות אחרים יותר גדולה. ממליץ למועצה לחזק את החלטת הולנת"ע, לקצר את הדיון ולהחליט שאנחנו הולכים ומחזקים את ידי התושבים, התנועה המיישבת ואת עצמנו בהקמתו של הישוב הזה. אני לא מתלהב מהקמתם של כל יום ישובים חדשים.

מר אריה בר, יו"ר:

בבקשה.

מר אלון נבות:

אנחנו ניהלנו במועצה הארצית בשנתיים שאני פה מספר דיונים על ישובים חדשים ובסך הכול הבענו איזושהי מדיניות שאומרת אדמות במשורה, אנחנו לא ששים להקים ישובים קטנים בגלל חוסר כלכליות וכולי. אני לא חוזר בי משום אחד מהדברים שאמרתי ואני

עומד מאחוריהם. רק הבדל האחד והיחידי שדיברנו בזמנו על רמת ארבל ודיברנו על לכיש, עכשיו אנחנו מדברים על ואדי ערה. בוואדי ערה, צריך להודות בזה, חולשתה של המדינה בטיפול בבנייה בלתי חוקית היא חולשה שזועקת לשמיים. אין מקום יותר,

מר אריה בר, יו"ר:

לא קיים.

מר אלון נבות:

מה?

מר אריה בר, יו"ר:

לא קיים. אין שם,

מר אלון נבות:

סלאמתק. סלאמתק. חולשתה של המדינה זועקת לשמים ולכן בניגוד לדעתי שהיא בדרך כלל ירוקה, זה לא שתהיה פה אלטרנטיבה ובעוד עשר שנים השטח הזה יהיה שטח פורח, בעוד עשר שנים השטח הזה יהיה מאוכלס בהתיישבות בלתי חוקית כזאת או אחרת, חלק מהאדמות יהיו מאוכלוסיית, שטח פתוח זה בוודאי לא יהיה. לכן, בהסתמך בעיקר על מה שהשמיעו שני החברים הנכבדים שלפני, אני בעד החלטת הולנת"ע.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה רבה.

גב' רותי פרום:

שני דברים שנאמרו פה ברקע ואני חושבת שכדאי להתייחס אליהם. האמירה לגבי הבג"ץ, שעדיין תלוי ועומד כנראה, לא מסתדרת עם החלטת הממשלה שבאה לאחר מכן והחלטות ממשלה לא יוצאות בלי חוות דעת היועץ המשפטי. אז בבקשה בקטע הזה אנחנו פה בגלל החלטת הממשלה ולא בגלל אף סעיף אחר.

דוברת:

החדשה.

גב' רותי פרום:

החדשה. תודה.

גב' רותי פרום:

הדבר השני לגבי תמ"א/35. תמ"א/35 במפורש קבעה את הכללים לאישור ישוב חדש, אחד לאחד. מ-13.1.08 עד 13.1.08 כל הכללים מתקיימים ולכן אנחנו נמצאים פה ולבוא ולנוסף את תמ"א/35 כאמצעי כנגד הישוב הזה זה פשוט לא המקום. אני חושבת שמבחינת תכנון אזורי יש פה תא שטח מאוד מעניין שנוצר כשטח שכלוא בין המחלף של כביש 6 והכביש של ואדי ערה ובין קו הפרדה. תא שטח שבעצם הולך להכיל את אותם ישובים קיימים, ערביים, שאנחנו מכירים. מאום אל קוטוף שצמוד אליהם לבין כל הישובים בסביבה. ההתיישבות הותיקה יותר שרואים אותה בקיבוצים שצמודים לכביש 6 וכאן נוצרת אפשרות למגוון מאוד מעניין של העיר החרדית שעומדת לקום, של הישוב קציר שהוא

אוכלוסייה מסוג אחד ופה היישוב הקהילתי הזה כל המכלול הזה ביחד אני חושבת לוקח נקודה מאוד מעניינת ומאוד נכונה ברמת תכנון אזורית לבוא ולהציע את כל מגוון ההתיישבויות וזה לא המקום לבוא ולהגיד שיש פה פגיעה בשטחים הפתוחים. ממש לא. גם אני הטרחתי את עצמי אתמול, איפה משה? אתמול בשמונה בבוקר להוציא אותם לכוס קפה ולהראות את המקום. אחד הדברים שבלטו לעיני זה הפעולות שהישוב עושה, הקיים היום, בינו לבין הסביבה. אותו משעול, אותו היראול שיוצאים לסביבה ומטפחים את הקשר לסביבה. זה בדיוק מה שאני מצפה שהחברה להגנת הטבע תכנס לעניין, תפתח את הנושא הזה, את הקשר בין התושבים לסביבה שלהם, פה בדיוק המקום שלכם ויש לכם הרבה עשייה לעשות שם. כולל שיתוף ציבור כולו מסביב. תודה.

מר אריה בר, יו"ר:

בבקשה.

מר פנחס כהנא:

האזור הוא אזור שדיברו עליו, הוא אזור בעל חשיבות רבה. אנחנו וכולנו למעשה נכשלנו במשך שנים בפיתוח אזור ההתיישבות הזה כאזור התיישבות. אני חושב שאולי יש כרגע ניצנים שרואים את המתישבים שמגיעים עכשיו לאזור הזה זה מרגש לראות את הרכב האוכלוסייה שמגיע לאזור הזה. אני חושב אולי זה קצת בגלל כביש 6. על כל אופן, אני בעד לקבל את החלטת הולנת"ע ולהקים שם את הישוב במסגרת כפי שמוצגת. אני חושב שהחלופות שהוצגו הם לא חלופות ואני חושב שצריך להתקדם בתכנון של הישוב ולעשות כאן גם להשקיע הרבה מאוד מאמץ בתכנון אזורי שהוא אזור לא מסובך, גם ככה שמנו ישובים עם מספר גוונים. אני אישית חושב שיש שם גם פוטנציאל, גם אם מדברים על תעשייה, גם פוטנציאל תיירותי שאפשר לעשות אותו באזור הזה. כביש 6 במיקומו נותן למקום הזה תמיכה בלתי רגילה לכן אני בעד לקבל את החלטת הולנת"ע.

מר אריה בר, יו"ר:

כן, התייחסויות. הלאה. כן, בבקשה. אני מבקש רק הנציגים, לא ממלאי המקום. אם הנציג ישנו הממלא מקום לא מתייחס.

אדר' שמאי אסיף:

אלא אם כן הנציג מאפשר לו.

מר אריה בר, יו"ר:

אחד מתייחס.

מר אמיר וייס:

אני מדבר בשם משרד ראש הממשלה. או.קי. קודם כל יש לזכור שבמשך,

מר אריה בר, יו"ר:

לא, לא הכוונה לא אליך. הכוונה הייתה לכל,

מר אמיר וייס:

בסדר.

מר אריה בר, יו"ר:

כי אתה יודע באים שלושה נציגים, בא נציג ושני ממלאי מקום ושלושתם רוצים לדבר.

מר אמיר וייס:

אני לא יודע מה קורה במשרדים אחרים, אבל במשרד ראש הממשלה יש תמימות דעים. קודם יש לזכור שבמשך השנים הן משרדי הממשלה והן מוסדות אחרים עזרו לגרעין שהתיישב במקום. אם זה משרד השיכון, אם זו החטיבה להתיישבות, אם זה התחבורה שבנה שם כביש, אם זה משרד הביטחון שנתן את המבנים. אנשים לא הגיעו לישוב כגנבים בלילה. הוקם שם גם, יש שם גם גן ילדים במקום. המדינה לא יכולה להתנער מהמצב הנתון שבו אנחנו נמצאים היום. אי אפשר גם היום לשחק עם האנשים האלה. הגורמים השונים גם נתנו לגרעין יסוד להבין שהם יישארו במקום. בל נשכח את זה. מבחינת הנושא של פגיעה בטבע, כולם יודעים שהיום... והפגיעה הטבעית היא צפויה להיות די מינורית ביחס למצב שבו יש שטח שלא קבוע לחלוטין. אני רק רוצה להדגיש שהחלופה הנוספת של מזרח קציר גם על סמך מה שהציגו פה הפגיעה בטבע היא רבה יותר מהפגיעה במיקום הנוכחי. היה פה את משרד מבל שהציג את ארבעת החלופות. הוא הציג גם בולנת"ע וגם פה הוא הציג את זה בהתאם לנוהל המועצה הארצית לעניין ישובים חדשים וגם על סמך אותה בדיקה שנעשתה מבחינת חלופות. החלופה של המיקום הנוכחי עדיפה על סמך הפרמטרים השונים. אפשר לחלוק אם צריך לתת לפרמטר איקס יותר או פחות אבל כמו שיגידו כאן אפשר גם להגיד על הצד השני. אז מבחינת ההצגה של אותו משרד יש עדיפות למיקום הנוכחי על פני מזרח קציר. היה דיון בולנת"ע. אני מזכיר פה שהיה את הדיון בולנת"ע שכולם יודעים. זה היה דיון מאוד מעמיק ובפרט מה שהוחלט שם. אי אפשר להתעלם מהחלטת הממשלה והחלטת הממשלה אומרת במפורש להקים ישוב קהילתי דתי חדש באזור עירון בעדיפות למיקום הנוכחי. צריך לשים לב לנקודה הזאת... דברים נוספים שעלו. אבל לסיכום ששמים על כף המאזניים מצד אחד את תרומת הגרעין לאזור את הסיכוי המוחשי לאיבוד הקבוצה, וכן יש סיכוי מאוד מוחשי לאיבוד הקבוצה זה חבריה שהגיעו מכל מיני ערים גדולות ואם יחליטו לרדת מהנושא א יש סיכוי מאוד מוחשי לאבד את הקבוצה. על סמך כל החלופות שהציגו והעמדה בנושא, על סמך החלטות הולנת"ע, על סמך החלטת הממשלה, על סמך רצון הגורמים השונים, שמענו פה גם את המתישבים עצמם, שמענו את הנציגים של הישוב חריש. על סמך כל הדברים האלה מול פגיעה, אני חושב פגיעה מינורית, בטבע כי השטח כבר מופר,

מר אריה בר, יו"ר:

טוב, אתה חוזר על עצמך.

מר אמיר וייס:

בסדר, אז אני אומר לסיכום בהינתן כל הנקודות האלה, על סמך הדיון המאוד מעמיק שהיה בולנת"ע לאשר את זה במיקום הנוכחי. זהו.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה רבה. הלאה, כן בבקשה.

מר שמואל גלבהרט:

מה ששמענו כאן עד עכשיו למעשה כל אחד צדק באיזשהו מקום וכאן ההחלטה תיפול בנקודות ולא ב... לדעתי. כי היא תיפול על בסיס של חידתיות,

מר אריה בר, יו"ר:

תשמע, אלא אם המתאגרף השני יפרוש.

מר שמואל גלבהרט:

תאמין לי עסקתי פעם גם בזה, אבל לא קשור. קודם כל ההיאחזות הזו הוקמה כישוב קבע למעשה. מה שראינו כאן... היאחזות זה ישוב של קרוואנים, מבנים זמניים, כאן ראינו ישוב לכל דבר. הרכבת הזאת יצאה לדרך, מי שהתנגד היה לו זמן להתנגד הרבה יותר מוקדם. הפירוש של הנזק לסביבה, לדעתי, ואני לא מתכחש יש עדיין איזשהו נזק אבל הוא קצת אפוקליפטי. אני לא התרשמתי שזה איזשהו אסון. קציר וחריש יישארו לפני הם לא חלופות ריאליות. אגב, תאחדו אותם תקראו לזה חציר, יהיה לנו תמיד הרבה יותר קל להגיד את זה. היו לי כמה שיחות פתע עם חברים ירוקים, בכל השיחות האלה תמיד מזכירים את כל הפגיעות שהיו אי פעם בעבר בסביבה והפגיעות שעוד היו. יש כאן מקרה לפנינו וזאת טעות תמיד להעמיס על כל מקרה את העבר ואת ההווה. זה המקרה שעומד בפנינו ואני קרוא כאן באמת לחברי, אפשר פעם, גם בראייה לטווח ארוך של הגופים הירוקים, אפשר כאן גם לפרגן. עם פרפרים בבטן, עם יד רועדת ואפשר פעם לפרגן, אפשר פעם לשחרר חבל ולהיות מוכנים למאבקים הבאים. לא חסרים מאבקים, אבל זה לא המקרה. לכן אני חושב שהוא די גבולי אבל אני מתכוון להצביע כאן ...

מר אריה בר, יו"ר:

תודה. הלאה, בבקשה.

מר ארז קמיניץ:

אני רוצה רק הערה,

מר אריה בר, יו"ר:

תרשה לי, מה שמך?

מר ארז קמיניץ:

ארז קמיניץ' ממשרד המשפטים. הערה ותהיה. לעניין ההערה צריך לשים את הדברים על דיוקם, מבחינת החוקיות של הקמת הישוב במקום היועץ המשפטי לממשלה קבע שההתיישבות שם היא אינה חוקית. ראשית, לא מקימים היאחזויות נחל בולמי"ב יותר ושנית עצם אזרוח של ההיאחזות גם הוא נעשה בדרך שאינה חוקית, היה צריך לעשות את זה בנוהל של הקמת ישוב. הדברים נאמרו באופן מפורש למשרד ראש הממשלה לגורמים הרלבנטיים שם ובכל זאת נלקחו,

דוברת:

מתי?

מר ארז קמיניץ:

בזמן אמת.

דוברת:

מ-2005.

מר ארז קמיניץ:

הדברים נאמרו בזמן אמת ובכל זאת נלקחו החלטות לאזרח את ההיאחזות. אני אומר את הדברים מתוך ידיעה וצריך להעמיד את הדברים על דיוקם משום שנשמעו פה דברים כאלה ואחרים. גם החלטת הממשלה הגיעה לשולחנה של הממשלה בגלל החלטת בית המשפט בעניין בג"ץ, בבג"ץ המדובר ולפי הודעת הפרקליטות. זה בעניין הזה. צריך לקחת גם את השיקול הזה כמובן בחשבון, הוא לא השיקול היחיד אבל בוודאי צריך לקחת אותו בחשבון. התהייה שאני מעלה היא תהייה שנובעת גם מידיעה קודמת, בהליכים הקודמים, לא ברור כל כך אם המצב אם החלופה הזאת, חלופה אחת היא החלופה שהיא גם מחשבים אותה גם. היום אני שומע מחשבים אותה גם בהיבט התכנוני והשיקול הסביבתי נשמע כאילו הכול בסדר או בסדר מינוס, בוא נגיד. דווקא ישמור על השטחים הפתוחים. לא ברור כל כך אם זה המצב, אם החלופה הזאת היא סבירה מדוע היא לא הוצעה בשלב המוקדם? מדוע הייתה התעקשות ללכת על, לא התעקשות אבל מדוע הייתה בחירה בקו אחר של תכנית במקום אחר? יש לי הרושם שהדברים נאמרים כעת בדיעבד נוכח בחינת החלופות, בחינת החלופות האחרות מציעה אולי שהן פחות טובות מהיבטים אחרים אבל להציג את הדברים כאילו החלופה הזאת היא חלופה טובה גם מבחינה תכנונית נראה לי קצת מוגזם,

מר אריה בר, יו"ר:

מה אתה, אתה ממונה על תכנון?

מר ארז קמיניץ:

לא, אמרתי אני מעלה את התהייה. אני מעלה את זה כתהייה. אמרתי שוב.

מר אריה בר, יו"ר:

לא, אני מעלה על תהייה את חוות הדעת שלכם,

גב' רחל אלטרמן:

הוא חבר במועצה, כבוד היושב ראש. לכל חבר במועצה יש שיקול דעת בנושא תכנון.

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר, אבל הוא בא, הוא נציג של שר המשפטים ולא נציג של שר התכנון,

גב' רחל אלטרמן:

גם הפסיקה, גם חוות הדעת שלכם, שגם וגם,

מר ארז קמיניץ:

אפשר לראות את הדברים גם מתוך ההתנהגות. לכן אני לא חושב שאני, שראוי לתמוך בחלופה מספר אחת.

מר סעיד אלחרומי:

טוב, אני חושב שאנחנו דנים בנושא לאחר מעשה. בעצם מספר שנים שאנשים נמצאים שם בשטח וקיבלו גיבוי של הרשויות, בעיקר משרד הביטחון זה אנשים שבאמת עזרו להם בשנים האחרונות. כאן גם לאחר החלטת הממשלה, אנחנו רואים שגורמי האכיפה, גם שאנחנו מגיעים היום בדיעבד להגיד שהיום זה לא חוקי בעצם מי שנרדם בשמירה נרדם. מבחינה עקרונית אני חושב שהכרה בישובים קיימים הוא לא דבר שצריך לשים אותו בפינה וכל הזמן,

מר אריה בר, יו"ר:

הכרנו גם ישובים בדווים.

מר סעיד אלחרומי:
בדיוק. רציתי להגיע לזה,

מר אריה בר, יו"ר:
שם היה בג"ץ הפוך.

מר סעיד אלחרומי:
בעיקר בישובים אחרים, רק לפני חודשיים אנחנו הכרנו בעובדת בישוב בדווי. יש לנו עוד שורה ארוכה בנגב. ולכן אם אנחנו לאנשים שכבר נמצאים וקיימים, וראיתי את התמונות, נתנגד היום אני חושב שאנחנו עושים משהו לא נכון.

מר אריה בר, יו"ר:
בבקשה, סרי.

מר דן סתיו:
אני רוצה להתייחס רק להיבט אחד ובעיקר משום שהוא לא נכלל בין השיקולים שהציגו בהשוואה בין החלופות ולדעתי הוא שיקול מאוד כבד. אני מתכוון להיגיון, או הייתי אומר לחוסר ההיגיון, שבלנסות לשלב את הישוב הזה בתוך התכנית של העיר חריש, בין אם זו עיר חרדית ובין אם זו עיר שאיננה חרדית. כי השטח הזה ואנחנו כל אחד יכול לדעת את זה ומי שמכיר את תולדות התכנון, את נתוני התכנון של חריש, הם לא כל כך קלים. זאת אומרת אין שם קרקעות בשפע ללא מגבלות, גם שם המגבלות והמחסור בקרקע זמינה לפיתוח היא קיימת ואם רוצים לפתח את חריש צריך כל שטח שקיים צריך להשתמש בו או להשאיר אותו כעתודה לפיתוח עתידי, אבל במקרה הזה שמדובר בשטח שהוא סמוך. ממש סמוך, נוגע, צמוד דופן, למרכז המתוכנן של העיר. לקחת שטח כזה בן מספר מאות דונמים לא קטן, נדמה לי שמדובר כאן בסדר גודל של 600-700 דונם. ליעד אותו בסופו של דבר לישוב של 300,400,500 משפחות זה גם בזבוז משווע מבחינת השימוש בקרקע, אם מקימים שם עיר, וגם פוגע במבנה העירוני העתידי של העיר הזאת. ולכן הפיתרון הזה שאני מבין נולד מהאילוץ שרצו למצוא מקום סמוך ולא על הגבעה שבה הקימו את ההיאחזות אבל הפיתרון הזה הוא לדעתי הדבר הגרוע ביותר שאפשר לעשות. לכן מכל מקום החלופה הזאת היא בוודאי לדעתי צריך להוביל אותה מעל הפרק. למרות שבהשוואה,

אדר' שמאי אסיף:
חלופת חריש, תגיד ברור, כי לא כל אחד מבין.

מר דן סתיו:
חלופה בית,

אדר' שמאי אסיף:
אתה אומר הכי גרוע אז כולם לא מבינים על מה אתה מדבר.

מר דן סתיו:
חלופה בית, או.ק.י. חלופה בית שנקראת מזרח חריש. היא ממש גרועה ואותה צריך בוודאי להוריד מעל הפרק. אנקדוטה אולי במידה מסוימת, בתכניות בשעתו החלופות השונות שהיו לתכנון של חריש השטח הזה, הגבעות שמעבר לנחל נרבטא שממזרח לנחל נרבטא, הובאו

בחשבון בחלק מהחלופות כשכונות פריפריאליות צמודות קרקע של העיר חריש, אם וכאשר היא תקום. אני אומר את זה כאנקדוטה.

מר אריה בר, יו"ר:

כן, ארזה.

גב' ארזה צ'רצ'מן:

אני רוצה להתנגד לאישור הישוב הזה, אבל לא מנקודת מבט סביבתי, מבחינתי זה לא הדבר החשוב. אני חושבת שאנחנו צריכים, רוני העלה את השאלה של מה המסר שאנחנו מוסרים אני חושבת שהמסר שלנו צריך להיות עקבי, התנגדות להקמת ישובים חדשים קטנים. הישוב הזה הוא כרגע ישוב, הוא לא ישוב סליחה. מה שזה, המקבץ הזה, של בניינים כרגע הוא מקום קטן. נניח שהוא לא פוגע כרגע אבל הוא עכשיו 40 משפחות, אם וכאשר הוא יהיה 350 משפחות אז הוא תופס הרבה יותר שטח, בהכרח וכדומה. אני גם לא חושבת שיש לישוב, אני מתנגדת לישובים קטנים באופן עקרוני מפני שאני חושבת שהם לא טובים לאנשים שגרים שם מבחינת כל מיני היבטים. הם לא טובים מבחינת הנושא של קיימות לכל דבר הם יצטרכו לנסוע מרחקים גדולים יחסית, לכל דבר, שום דבר לא יהיה להם שום חוץ מגני ילדים ודברים כאלה. אבל לא מסחר ולא תעסוקה ולא חינוך יותר משמעותי וכדומה. עכשיו אני גם לא, הניסוח הזה של האנשים שעזבו את העיר הגדולה מבחינה שלי זה לא דבר חיובי שאנשים עוזבים את העיר הגדולה. אני לא רואה את זה כדבר חיובי. אני חושבת,

אדר' שמאי אסיף:

פתח תקווה, אבל.

גב' ארזה צ'רצ'מן:

סליחה?

אדר' שמאי אסיף:

פתח תקווה.

גב' ארזה צ'רצ'מן:

פתח תקווה, חיפה אולי. מה זה, מה רע. אנחנו דווקא רוצים שעוד אנשים יבואו לשם. זה שהם עוזבים למקומות קטנים כאלה זה מבחינתי לא מצב חיובי.

אדר' שמאי אסיף:

יש הבדל בין פתח תקווה לחיפה.

גב' ארזה צ'רצ'מן:

בין מה למה?

אדר' שמאי אסיף:

יש הבדל בין פתח תקווה לחיפה.

גב' ארזה צ'רצ'מן:

עוד מעט כבר לא יהיה כל כך,

אדר' שמאי אסיף:

לא בהרכב של האוכלוסייה.

גב' ארזה צ'רצ'מן:

עכשיו אז את זה רציתי להגיד, אני רוצה גם להגיד לגבי התכנון של חריש שאנחנו לא מדברים על זה אבל בכל זאת כנקודה שמי שעוסק בזה צריך לקחת בחשבון שאם אכן יהיו 22,000 יחידות דיור יהיו כמו 200,000 בני אדם. השאלה היא האם יש, אני לא יודעת אני שואלת, האם יש מספיק שטח שם בשביל שירותים, בשביל שטחים פתוחים, בשביל ישיבות, בשביל בתי כנסת, בשביל כל הדברים שהאוכלוסייה הזו תצטרך והשאלה אם יש מספיק שטח.

דוברת:

אני לא בטוחה שזה קשור כל כך לנושא.

גב' ארזה צ'רצ'מן:

לא, לא קשור,

מר אריה בר, יו"ר:

רבותי, אני מבקש לא לענות. בבקשה.

מר ניר אנגרט:

למען מה שנקרא הספר אז אני, אנחנו, בעד חיזוק ההתיישבות בוואדי ערה. אנחנו בעד שמירה על השטחים הפתוחים, אנחנו בעד טיפול בבנייה בלתי חוקית וכן הלאה. רק מה, זה הדברים שאנשים פה,

מר אריה בר, יו"ר:

מי זה אנחנו?

מר ניר אנגרט:

אני נציג רשות הטבע והגנים. רק המסקנות של האמירות האלה שסביבם אנשים דיברו, המסקנות שלנו הן אחרות. אני רוצה ממש בקצרה להסביר. בהתייחס לנקודות האלה, חיזוק ההתיישבות בוואדי ערה אני לא רואה הרבה הבדל באם מחזקים את ההתיישבות בקציר או אם יעברו לצד השני של נחל נרבטא בחריש ויגורו שם או ילכו לבני עמי שבימים אלה מתוכננת תכנית להרחבה של הישוב, לא ברור מי יגיע לכאן. בכל מקרה זה יהיה חיזוק של ההתיישבות בודאי ערה והשגת היער. רק ההבדל הוא שבמקומות שציינתי זה שטחים שמיועדים לבינוי, השטח שנמצא מזרחית לנחל נרבטא הוא לא מיועד לבינוי. זה ההבדל היחידי. בנושא של שמירה על השטחים הפתוחים והטבע צדקו פה רוני ואחרים שדיברו פה, אכן השטח שנמצא ליד קציר הוא שטח מאוד ערכי. אני אגלה לכם סוד הוא היה חלקו שמורת טבע בתמ"א/8 ומועצת גנים ושמורות ורשות הטבע והגנים וגופים אחרים תמכו בהקלות הנדרשות, בזמנו, לצורך אישור ההרחבה של קציר מתוך אותם יעדים שהיום דיברנו עליהם, חיזוק ההתיישבות. ההבדל הוא גם שם השטח הוא שטח ערכי אבל שם השטח הוא מאושר לבינוי ולהתיישבות. עוד הפעם, השטח ממזרח לנחל נרבטא הוא לא כשהוא לא מיועד. הוא מיועד להיות שטח פתוח. לגבי העניין של ה, עוד שתי נקודות קטנות, עניין ההפרה של השטח. זה שכיום קיימים שם 40 קרוונים, לא ספרתי אבל זה מה שנאמר, וכאן דובר על ישוב של 350 בתים וזה בתים, איפה המוסדות ציבור וכל האלמנטים

האחרים. זה אומר שמי שביקר שם, משה אני מדבר במיוחד אליך, והתרשם שטוב שטח מופר היה צריך לבוא ולהסתכל ולהגיד מה שיש כיום במקרה הטוב זה 5-7 אחוז מהשטח המופר שיהיה בעתיד ולהסתכל על האיכויות של השטח שיש מסביב ואז להגיע למסקנה אם זה שומר על השטחים הפתוחים או לא. הדבר האחרון לגבי העניין של בסיס מג"ב, אני לא יודע מה התכניות של משרד השיכון שהקימו את העיר הזאת, ודרך אגב אנחנו גם בעדה, להקים את העיר החרדית הזאת אנחנו בעד. בעד העיר החרדית בחריש. מה יעשו עם בסיס מג"ב? לא ראיתי שיש פה חלופות להעברתו, אז מתכננים להשאיר את זה במקומו ואז ממילא זה שטח שהוא אבוד, שהוא שטח שלא מיועד לצורכי לא מע"ר ולא בינוי. לא הוצגה פה על ידי,

מר אריה בר, יו"ר:

הוא לא מיועד, ולא צריך להציג היום את המיקום העתידי של מג"ב.

מר ניר אנגרט:

מבחינתי, מה שאני אומר,

מר אריה בר, יו"ר:

לא צריך. כאשר תאושר התכנית,

מר ניר אנגרט:

אם יורשה לי רק לסיים במשפט אחד את דבריי. מבחינתי השטח של בסיס מג"ב הוא גם כיום מופר, הוא גם שטח שהוא לא יגורו בו אלא הוא יש בו את התשתיות, אולי הוא טוען למשהו קטן כמו מה שכיום הגרעין הזה שקיים. לכן, מכל הדברים האלה מה שאני חושב זה שבהתבסס על אותם עקרונות שאמרתי קודם שכולם הסכימו להם, המסקנה המתבקשת היא שצריך להפנות, ודרך אגב הם הסכימו לכך, את המתישבים לאחד מהמקומות שמאושרים בתמ"מים, בתכניות מתאר מקומיות לפיתוח. דהיינו או בקציר או בסיס מג"ב. זהו.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה רבה.

גב' איריס האן:

כמה דברים.

מר אריה בר, יו"ר:

רגע, אתם לא יחד?

גב' איריס האן:

למרבה הצער, לא. הוצג כאן, מהדברים עלה גם מהדברים של האורחים וגם של חלק מחברי המועצה שלמעשה אנחנו נמצאים באיזה מצב כאילו של מה שנקרא מעשה עשוי. הם כבר שם לאן נעביר אותם, השטח כבר מופר, זה מגן יותר על השטחים הפתוחים. הם שם בצורה חוקית יותר או פחות, תכף אני אתייחס לזה. וכאילו אין לנו, הממשלה החליטה ואין לנו למעשה הרבה אפשרויות. זה פחות או יותר מונח לפתחנו ואין לנו הרבה אפשרויות אלא לאשר את זה. זאת האפשרות שנראית ההגיונית ביותר. אני רוצה רגע לקחת, זה אמנם תרחיש שהוא דמיוני למרבה הצער אבל אני חושבת שנכון לעשות את התרגיל הזה באופן מחשבתי כחשיבה תכנונית מקצועית ולומר מה היה קורה אם הדבר הזה היה מגיע אלינו,

התכנית הזאת הייתה מגיעה אלינו, לא בדיעבד לא לאישור בדיעבד אלא הייתה מגיעה קודם לכן. הייתה מגיעה אלינו כתכנית מבלי שיהיה שום דבר על פני השטח. דווקא דברים בנוהל התקין צריכים להתרחש וזה חמור מאוד שמדינת ישראל, וזאת מדינת ישראל ולא האנשים עצמם וזה נאמר כאן קודם, עושה מעשים בלתי חוקיים. אני חושבת שהשאלה הזאת הייתה צריכה להישאל ואם היו שואלים את השאלה הזאת ועוברים לפי נוהל, נוהל שמנחה אותנו בהקמת ישובים חדשים היינו רואים שהתשובה לתכנית כזאת, התשובה שסביר להניח הייתה מתקבלת היא שהמקום הזה לא מתאים להקמת ישוב חדש. אמנם הוא במרקם עירוני שמופיע ברוב סדרי העדיפויות בתמ"א/35 אבל בתמ"א/35 עצמה נאמר שהעדיפות תהיה ל, אני נמצא את הניסוח, להצמדה למרקם הקיים והשתלבות בתוך הרקמה העירונית הקיימת. כאן מדובר במשהו שהוא אנטיתזה, זו התבדלות, זה ישוב חדש בתוך מרקם עירוני שמתרחק מהישוב הקיים. דבר שני, תמ"א/35 מרקם עירוני היא לא הסוף. תמ"מ/6 היא זו שמפרטת את ייעודי הקרקע לפי הרגישות של השטח והיא קבעה שהשטח הזה הוא שטח פתוח מוגן. כלומר תמ"מ/6 נתנה רזרבות מאוד גדולות בחריש ובסדר הן מקובלות עלינו את השטח הזה היא השאירה כשטח פתוח מוגן. כמובן זה סותר את העיקרון של צמוד דופן, חוצה לצד השני של נחל נרבטא ועובר ליחידת שטח פתוח חדשה. לכן אם היישוב הזה היה מגיע אלינו קודם, ואני חושבת שהדברים האלה חשוב שהם יאמרו, סביר להניח שהוא לא היה מתקבל, הוא לא היה עובר. אנחנו עומדים למעשה באיזשהו נסיבות כפיות של משהו שנכפה עלינו כתוצאה מעבירות בנייה. גם החלופות, מבחינת החלופות שעשו המתכננים שניסו לכפור בה כאן ולומר זה כן מקצועי זה לא מקצועי, סימנו את המטרה ואחרי זה עשו את הניקוד. גם לי יש הערות על טבלת החלופות של המתכננים. אגב, אם אני הייתי מתקנת את הניקוד שם הפער היה יוצא הרבה יותר גדול. אני חושבת שהם היו מאוד נדיבים לטובת המיקום החדש. אבל אני חושבת שהבעת אי האמון באיזושהי בחירה, בכלל בעלות של בחינת חלופות שנשמעה כאן על ידי חלק מהדוברים אני נתקלת בזה פעם ראשונה, בדרך כלל אנחנו מהרהרים מחר איזה. אבל נעשתה כאן בחינה מקצועית והבחינה המקצועית הזאת המליצה על מיקום אחר,

מר אריה בר, יו"ר:

תעברי לשאלה אם קונה או מוכר,

גב' איריס האן:

זה הדבר השני. הנקודה השלישית נוגעת לאי חוקיות הישוב ועלו כאן כל מיני דעות ועמדות אני רוצה לומר כמה עובדות. ברמת העובדות. הקמת ההיאחזות הייתה על פי הנוהל של הולמ"ב כמתקן ביטחוני, נעשתה כדין. הולמ"ב מאשרת מתקנים ביטחוניים וכך הישוב הזה, הישוב סליחה, כך ההיאחזות הזאת קמה כהיאחזות לפי הנוהל הביטחוני. האזרוח של ההתיישבות הוא בלתי חוקי בעליל. נשמעו כאן ביקורת, הפרקליטות טענה, היועץ המשפטי טעה, בית המשפט טעה. הוא לא יודע, הוא שלח אותנו לכאן. האזרוח היה שלא כדין, האזרוח היה בהליך של שימוש חורג ואפילו ההליך של השימוש החורג לא הושלם. הוועדה המקומית נתנה אישור לשימוש חורג לשם מרכז הכשרה להתיישבות והתנתה את זה באישור הוועדה המחוזית חיפה ובאישור הולקחש"פ. אלף, שימוש חורג למרכז הכשרה להתיישבות זה דבר שהוא בלתי סביר. אנחנו פה לא נותנים אישור, בית המשפט פסל שימוש חורג מתעשייה למסחר. זו הקמה של ישוב חדש בדרך של שימוש חורג, זו זילות מוחלטת של ההליך הזה, זה לקחת את המנגנון גמישות הזה ופשוט לעשות ממנו צחוק. יותר מזה, בוא נגיד שהיו עושים את ההליך של שימוש חורג כראוי, אבל לא עמדו בתנאים. לא התקבל אישור של הוועדה המחוזית ולא התקבל אישור של הולקחש"פ. זאת אומרת שההליך של השימוש החורג היה בלתי תקין לחלוטין והיועץ המשפטי קבע את הדברים האלה. רחל שאלה קודם מתי היו הדברים, מ-2005 יש לנו התכתבויות שהובאו לידיעת

המתיישבים לגבי אי החוקיות של ההליך. באמת אחרי פניה שלנו וכולי קבע היועץ המשפטי לממשלה עוד בדצמבר 2006 שהישוב יושב שם באופן לא חוקי ונתן להם ארכה של 12 חודשים כדי להסדיר את ההתיישבות שלהם שם. הייתה בקשה להארכה מצד עוזי קרן, פנה עוזי קרן ליועץ המשפטי וביקש ארכה נוספת. אגב הארכה הזאת היא לא משהו מובן מאלי, נעשה כאן משהו שנקבע שהוא לא חוקי וקיבלו ארכה, לא פתחו נגדם בהליכים פלילים. אין הרבה מקרים כאלה.

דובר:

לפינוי, הארכה נקבעה לפינוי ולא לשום דבר אחר,

גב' איריס האן:

נקבע גם בהחלטה ואני מוכנה לקרוא את זה,

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר, אבל מה,

גב' איריס האן:

שב-12 החודשים האלה לא,

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר, זה לא משנה את העובדה. אנחנו מדברים עכשיו על חלופות,

גב' איריס האן:

בסדר, אני רוצה להשלים את דבריי,

מר אריה בר, יו"ר:

מה ההיסטוריה היא,

גב' איריס האן:

אני אסביר. הבקשה, נתקבלה בקשה להארכה של התקופה הזאת והבקשה נדחתה. למה זה חשוב? זה חשוב מפני שגם לפי הנחיה של היועץ המשפטי לממשלה אחד הדברים שמוסד תכנון אמור לבחון הוא את עבריינות הבנייה ואי חוקיות הבניה. אני חושב שאנחנו צריכים לקחת בחשבון כמוסד תכנון מה המשמעות של אישור בלתי חוקי בדיעבד. ויש לזה משמעות, לדעתי משמעות מאוד קשה וחמורה שצריכה להיאמר כאן בצורה מפורשת והיא לא נאמרה ולהילקח בחשבון. אנחנו נותנים כאן לגיטימציה למעשה שהממשלה, למרבה הצער הממשלה שלנו עשתה, אבל אנחנו מאשרים בדיעבד משהו שהוא לא חוקי. עכשיו זה אומר שלמעשה, מה המסר שלנו? אתם רוצים ישוב חדש, קודם כל אל תבואו לבקש, אל תבואו לשאול, לכו שבו אחרי זה נבוא ונדבר כי אחרי זה נתחיל לדבר שהשטח הזה מופר, יעלה לנו כך וכך לפנות אתכם. לכו ותעשו מעשה, הבנייה והתכנון. אני אומרת זה הממשלה עשתה,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר, בואי. אשר, אני מבקש ממך.

גב' איריס האן:

זה המסר שאני מפיקה מהעניין.

מר אריה בר, יו"ר:

אתה לא רוצה שיגידו דברים שמפריעים.

דובר:

כל שבועיים אנחנו מאשרים ישובים כאלה.

גב' איריס האן:

ישובים כאלה?

מר אריה בר, יו"ר:

תלוי איזה.

דובר:

כן.

גב' איריס האן:

לא, את כולם,

דובר:

כל שבועיים יש פה,

גב' איריס האן:

לא, את כולם,

אדר' שמאי אסיף:

זה נכון.

גב' איריס האן:

אתה יודע מה, גם לעניין הזה,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

גב' איריס האן:

בנייה בלתי חוקית במגזר הבדווי ובמגזר הערבי היא בעיה מאוד גדולה, לא זאת הדרך להילחם בה. לא זאת הדרך. אני חושבת וזה דבר שנאמר כאן,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

גב' איריס האן:

נאמר כאן וזאת הנקודה, נאמר פה שהשטח הופר ושהאישור של הישוב רק ישמור יותר על השטחים הפתוחים. קודם כל, וזה חוזר להערה שנאמרה כאן, לדעתי בנייה לא חוקית ולא

ראיתי איפה זה עובד שבנייה לא חוקית לא עוצרת בנייה לא חוקית אחרת. נבנים דברים שלא כחוק, אז מה אנחנו נאשר בדיעבד שלא כחוק ונמנע משהו? אם אנחנו נבנה ישוב חדש זה ימנע ממישהו אחר לבנות באופן לא חוקי? בדרך כלל הכלל הוא כלל מכור שפיתוח גורר פיתוח. אנחנו מפתחים וגם אחרים מפתחים. אנחנו מאשרים בדיעבד וגם אחרים יבנו על זה שיאשרו בדיעבד. לכן אני חושבת שהטיעון שנאמר כאן הוא לא הוכח, אם רוצים לשמור על השטח הזה כשטח ירוק והדבר הזה נאמר פה באזור הזה של השולחן צריך להכריז עליו כעל שמורת טבע. בוא נכריז על השטחים בתכנית כשמורת טבע, ניתן כלי אכיפה לרשות הטבע והגנים והשטח יישמר כשטח פתוח. לא נגיב לבנייה לא חוקית בבנייה לא חוקית אחרת. נקודה נוספת שהוזכרה ככה באופן חלקי קודם, אה ונקודה נוספת בעניין הזה אני חושבת שמבחינה סביבתית, וניר אמר את זה קודם ואני מסכימה איתו, מנחה מג"ב ההשפעה הסביבתית שלו היא לא כמו של ישוב חדש. מנחה מג"ב הוא מצומצם, הוא קטן, אין לו מבנה ציבורי, יש מקרים שמחנות צבאיים מתפנים. ולכן ההשפעה הסביבתית של מנחה מג"ב היא לא כמו ישוב חדש, בוודאי לא ישוב חדש שיגדל למימדים שעליהם דובר. הנקודה האחרונה, דאר אל חנוס, נאמר פה וזה לא קשור, אני לא יודעת כמה מתוך האנשים שיושבים כאן זוכרים את הדיון הזה, אני זוכרת אותו היטב על דאר אל חנוס. אני חושבת שאולי רחל הייתה, זה היה בערך אולי לפני 3-4 שנים במליאת המועצה הארצית ביום אחד אחר הצהריים ונדון המקרה של דאר אל חנוס, מקרה לא קל. יש משפחות, נאמר פה כמה חושות מפה ומשם, משנות ה-50 כנראה מישהו יושב שם, הראו גם אז תצלומי אוויר וישבו שם לפני חוק התכנון והבנייה כך וכך מבנים. אחרי זה הצטרפו אליהם עוד וזה הפך גם לדגל למאבק לאומי ובאמת קרו דברים נוספים אבל אני זוכרת היטב את הדיון הזה כי הוא היה דיון קשה ובסופו של דבר התקבלה החלטה של מליאת המועצה הארצית, התקבלה החלטה לדחות את התכנית של מקום גם שיושבים בו אנשים ונאמר שם שמטרת התכנית שהינה הקמת ישוב חדש לא עולה בקנה אחד עם התכנון הארצי שבאה לידי ביטוי אז זה היה תמ"א/31. מדובר על הסתירה לתמ"מ/6, מדובר על האיכויות הנופיות והפתוחות של השטח. שטח בנוי כבר, אותו הדבר כמו במקרה הזה, ודובר על חלופות אחרות, על חלופות אחרות להתיישבות באותו אזור. אני קוראת את כל הנימוקים האלה וכל הנימוקים שעמדו אז בדאר אל חנוס נכונים אחד לאחד גם במקרה דנן,

מר אריה בר, יו"ר:

זה לא נכון לחלוטין,

גב' איריס האן:

אני חושבת, כך אני רואה את הדברים,

מר אריה בר, יו"ר:

זה לא נכון, את רואה ככה, זה מטעה מה שאת אומרת, כי זה לא נכון.

גב' איריס האן:

כך אני רואה את הדברים ואני זוכרת את המקרה הזה,

מר אריה בר, יו"ר:

אני אתייחס לנקודות האלה כי אני מכיר את המשפחות, זה פשוט לא נכון מה שאת אומרת.

גב' איריס האן:

אני זוכרת היטב את הדיון, זו דעתך,

מר אריה בר, יו"ר:

אני לא יודע אם את מכירה מי גר שם, אני מכיר אותם,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

דוברת:

המועצה החליטה.

גב' איריס האן:

אני מדברת על הדיון, ואני מכירה את המועצה הארצית כחברת מועצה שהצביעה נגד אישור הישוב.

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר, אני אתייחס גם לדאר אל חנום.

גב' איריס האן:

בסדר. כך אני מדברת כחברת מועצה שהצביעה בלב כבד כי יושבים שם תושבים כמו במקרה הזה, נגד אישור הישוב ואני שלמה עם החלטתי למרות שהיו על זה ביקורת גם בתוך הבית אצלנו, בתוך הבית של ארגון הגג שאותו אני מייצגת. אני חושבת שיש קווי דמיון רבים, לא רק בקרבה הגיאוגרפית, ומאפיינים נוספים. אז אני חושבת שאם נאשר את מצפה עירון בדיעבד נצטרך לתת תשובות מאוד קשות. אני לא רואה היכן הן נמצאות, למה עשינו איפה ואיפה, כך אני רואה את הדברים, למה שם דחינו וכאן לא.

מר אריה בר, יו"ר:

או.קי, תודה, שלום.

מר שמעון:

טוב, אני ברשותכם רק רוצה להתייחס לעניין של המשפחות האלו שעולות ומגיעות לכל מיני מקומות,

מר אריה בר, יו"ר:

שמעון, מי שלא מכיר, ראש עיריית עכו.

אדר' שמאי אסיף:

חבר מועצה.

מר שמעון:

המשפחות האלה לא הם פעלו בשליחות עצמן, ולא הם עברו על חוקי התכנון והבנייה. מדינת ישראל הפנתה אותו מתוך ראייה לאומית. אני אומר את זה כאחד שחלק מהתכנון הלאומי, קשור וחלק מאיזושהי מדיניות תכנון לאומי גם בתוך העיר שלי. אני אומר את זה גם כעובד החברה להגנת הטבע לשעבר. במקומות האלה שאנשים מגיעים אליהם הם בעצם וזה בשבילך, בשביל ההערה שלך עם ההערה הסרקסטית הזאת של אנשים שיישאו בערים הגדולות. מה קרה במדינת ישראל הרי, כל הצעירים בגלל שהמרכז הוא כל כך מפותח ואין לנו התנגדות שיהיה מפותח עוברים לאזורים המרוכזים האלה, חיפה, תל אביב ויש לנו מדינת ישראל בין חיפה, חולון,

(לא ניתן לתמלל- כולם מדברים ביחד)**מר אריה בר, יו"ר:**

אם היה לכם מגורים שאפשר לרכוש אז היו באים ורוכשים אצלכם. מה הבעיה בחיפה, הלוא אנחנו יודעים שפשוט,

דובר:

קונים אין.

מר אריה בר, יו"ר:

כן, אין קרקע. יש קונים אין קרקע. עלויות המגורים יקרות ביחס לסביבה שלה.

מר שמעון:

מה שרציתי להגיד שלא באתי להאשים, גם מעכו וגם כעובד החברה להגנת הטבע, וגם כאיש צבא, וגם ולא משנה. העניין הוא עקרוני. מדינת ישראל מחליטה על איזושהי מדיניות, החבר'ה האלה, 40 משפחות האלה או ה-200 שיהיו בעתיד, זה לא משפחות שהולכות לגור במרכז בחיים הטובים שלהם, בכבישים ובשפע שישנו במרכז. אלה דווקא אנשים שבחרו לחיות במקומות הכי קשים וויתרו בעצם על הכול. כמו שאנחנו גרים בגליל, ושומרים על הגליל, אני אומר את זה בלי למצמץ. אנחנו תושבי הגליל רוצים לשמור על הגליל עבור מדינת ישראל. כך אני רואה את זה. ולכן לבוא ולהגיד שאלה שבתל אביב יאשרו בתל אביב למה בכלל הם עוברים לשם, אני חושב שזו יריקה בפרצוף לאנשים האלה שעושים ועוזבים הכול ומוותרים על הכול. ובטח לא הם שעברו על חוק התכנון והבנייה, ובטח הם בצורה, ביושרתם, מגישים פה איזושהי תכנית שלוקחת בחשבון גם את ערכי החברה להגנת הטבע, גם את ערכי הסביבה, גם את ההתחשבות בטבע ובכל מה שקשור לזה. בעצם אני חושב שההערות האלה הן הערות שהן לא לעניין. ההפך אנחנו צריכים לעודד אנשים שיגורו בגליל ובנגב, מדינת ישראל בעצמה מתמודדת עם קשיים אדירים במקומות האלה וחלק מהוועדה הזאת זה אם לא לעודד אותם אז לפחות להבין את העניין הזה. אני אומר את זה כי זה דבר מאוד כואב, אנחנו רואים את התהליכים שקורים היום במדינה. לצערי, שתי המקומות האלה, גם הנגב וגם הגליל וגם לאורך קו התפר, הם מקומות מוזנחים. ולא סתם בחריש קציר יש אוכלוסיות לחדשות. למה יש אוכלוסיות חלשות כי התכנון הוא תכנון לא נכון, כי מי שקובע את המדיניות קובע אותה בצורה לא נכונה. ולכן מגיעות לשם אוכלוסיות חלשות. אני, אצלי, בישוב שלי, ביטלתי את כל הבנייה הרוויה, אין אצלי בנייה רוויה. אין יותר דירות פחות מ-150 מטר. אני לא מעוניין באוכלוסיות חלשות. יש לי די והותר. כל מי שאצלי אני אטפל בו, אבל לא עוד. לכן צריך לעשות הפוך, לעודד את הבנייה, לעודד אנשים שילכו למקומות שהם בעיני עדיין אפשר להגיד שליחות. ואיך אומרים בלי להתבייש, שליחות לשמה. אני רואה בתכנית הזאת. אני לא ממש מכיר את האזור שם ולכן אני נזהר בדברים שלי, אבל שאני מסתכל על הרעיון אני אומר שכל אלה שלקחו והתחברו לעתידה של מדינת ישראל וקשרו את גורלם גם במשהו שהוא אחר ולא המשהו הרגיל שכולנו רצים אליו היום.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה.

גב' ירדנה פלאוט:

אני רק מילה אחת, כבר אמרו הכול ואני לא אחזור. רק אני תמכתי בתכנית של הולנת"ע ואני אתמוך גם היום.

דובר:

אני גם לא אוסיף נימוק, מירב הטיעונים המצדדים בהשאת השוב, באישור הישוב במקומו הנוכחי ואני גם מצטרף אליהם. עניין פורמאלי אחד, הולנת"ע שהיא ועדת משנה של השולחן הזה דנה באיכות בסוגיה הזאת, המסורת הייתה בשולחן הזה שלעמדת הולנת"ע יש עמדה מכרעת, משקל מכריע בשיקולים פה, ואני מצפה שגם הפעם זה יהיה ככה.

מר אריה בר, יו"ר:

לא תמיד כל אחד שחבר בולנת"ע צריך לקבל את ההחלטה של הרוב. כמו שיש דעות שונות. טוב, רבותיי... טוב, רחל.

גב' רחל אלטרמן:

כן, גמרת את כל הסבב?

מר אריה בר, יו"ר:

כן.

גב' רחל אלטרמן:

מה זה מנזר השתקנים פה היום?

מר אריה בר, יו"ר:

לא מנזר שתקנים, אני פניתי אליכם, ביקשתי שמישהו,

גב' רחל אלטרמן:

אני לא באה בטענות,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

גב' רחל אלטרמן:

במכלול של השיקולים אני דווקא רואה נושא חשוב מאוד שלא נדון ועל כן אני מבקשת לשאול שאלה. הנושא הוא הנושא הביטחוני. הנושא הביטחוני הוא שיקול חשוב ולגיטימי של מוסדות התכנון. אני לעיתים, כמו שרבים מאיתנו כן בהחלט נותנים לו משקל. אני חושבת שלו הנושא הביטחוני באמת כאן היה מרחיק לכת אז יכול להיות שגם שיקולים אחרים, כולל השיקולים של מידות שונות של חוקיות ומסלולים שונים, כולל שיקולים סביבתיים, יכול להיות שהיו מקבלים משקל שנה. אבל השאלה שלי היא לעצם העניין. מה מידת המשקל של הנושא הביטחוני. אי לכך אני מבקשת לפנות לנציגת משרד הביטחון ואני רוצה לשמוע ממנה, משום שבסיבוב לא שמענו ממנה. אז זו שאלתי, אני רוצה מאוד תשובה. אגיד עוד דבר, שלו השיקול הביטחוני היה מאוד מאוד חשוב כאן והיה נשקל, על ידי או על אחרים, בתור משקל מאוד כבד אז אפילו שיקולים של שיווין בקבלת ההחלטות בין המגזר היהודי למגזר הערבי יכול להיות שגם הם היו מקבלים בנסיבות מיוחדות משקל אחר. על כן אני רוצה לשמוע, זה נושא שמחלחל כאן לכל אורך השיקולים. תודה.

מר אריה בר, יו"ר:

רחל, התשובה נמצאת בגוף האנשים. האנשים, 40 משפחות שנמצאות שם,

(לא ניתן לתמלל- כולם מדברים ביחד)

גב' רחל אלטרמן:

כדי להבין את השיקולים,

מר אריה בר, יו"ר:

החלטת הממשלה. בין היתר, זה השיקולים. אבל הנה יש כאן את נציגת משרד הביטחון. בבקשה.

גב' עדנה פדרו:

אני לא אמרתי מה עמדתי ומערכת הביטחון תומכת בחלופה מספר אחת. שהיא המיקום הנוכחי. ההיאחזויות הוקמו על פי החלטת ממשלה מתוך כוונה שהם ... וילכו להיות ישוב. יחד עם זאת מערכת הביטחון גם הצהירה בבג"ץ שהיא הגישה בקשה לולמ"ב להסיר את הולמ"ב במקום והולמ"ב נמצא כאן ביום במערכת דיונים ועדיין לא הוחלט מתי יבוטל הולמ"ב. אבל אנחנו לא רואים בשטח הזה כשטח צבאי.

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר, אבל הוא איזור ביטחוני.

גב' עדנה פדרו:

זה הכול.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה רבה.

(לא ניתן לתמלל- כולם מדברים ביחד)

גב' רחל אלטרמן:

אני ביקשתי ממשרד הביטחון לא לשאול מה עמדתם, זה אני בטח אברר בהצבעה. היא גלויה. אלא מה מידת החיוניות הביטחונית,

(לא ניתן לתמלל- כולם מדברים ביחד)

מר אריה בר, יו"ר:

רחל, בואי אל תנהלי את הישיבה,

גב' רחל אלטרמן:

זו בוודאי זכותי, זו אחת השאלות הקרדיאליות,

מר אריה בר, יו"ר:

תסלחי לי, זאת לא השאלה, כי אני... היא גם לא תיתן תשובה, היא צריכה ללכת למנכ"ל לשאול אותו,

גב' רחל אלטרמן:

אני הבנתי את התשובה בין השורות,

מר אריה בר, יו"ר:

שר הביטחון ישב בישיבת הממשלה כאשר הנושא הזה נידון. משרד הביטחון. הסדר הוא כזה, שמאי יגיד את דברו, אני לאחר מכן היושב ראש, לאחר מכן נעשה הצבעה.

אדר' שמאי אסיף:

טוב, שני דברים מקדימים. קודם כל אני חושב שהדבר היותר חשוב בעיני, אחד הדברים החשובים ביותר בעיני זה באמת אני חוזר על לעיתים ואני מדגיש את העניין הזה זה באמת אופי הדיון ותרבות הדיון בדרך הטובה שאנחנו עוסקים בה ועושים בה במוסדות התכנון. אני חושב שהעבודה שאנחנו עושים כאן במוסדות התכנון, זה היה נכון לולנת"ע זה היה נכון להיום. היא דרך נכונה שבה באמת אנשים מגיעים, אני מקווה ברובם פתוחים לתוך הדיון. אני מקווה שכולם פתוחים בתוך הדיון ומגבשים את עמדתם תוך כדי הדיון ולא מגיעים מתוך איזשהו... כזה או אחר ונאבקים כאן על הנושאים השניים. ככל שהדיונים יהיו כאלה, יותר כאלה, הם יתנו גם תוצאות יותר טובות. זו הערה אחת. הערה שנייה, יש פה שורה של לקחים שנצטרך, אני לא מתכוון לעשות כרגע כי אני לא חושב שזה המקום, שנצטרך להפיק ממערכת של פגמים שנפלו מתוך תהליכים של עבודתנו. אני אומר כממשלה, כגופי תכנון, כגופים שעוסקים בתכנון. אני לא רוצה להיכנס כאן לדיון בנושא הזה, אני חושב שנצטרך לשבת בינינו, בתוך הממשלה, ולראות כיצד באמת תקלות והיו כאן תקלות כאלה לא יחזרו או שיחזרו מינימום כי אי אפשר למנוע תקלות בעניין הזה. אז אנחנו לגבי העניין של מצד אחד מאשרים היאחזות נחל שכולם יודעים שהיאחזות נחל זה לא רק בסיס צבאי שאחר כך מתפנה אלא יצטרך להיות היאחזות שאמורה להתאזר, וזה במשך כל השנים היה ככה. זה מצד אחד. ובתוך התהליך הזה, בצדק בעצם אומרים חבריה זו לא הייתה הכוונה צריך לקחת רוורס בתוך העניין הזה ולהגיד אחרת. שזו תקלה בראייה. דרך העניין של בעצם כל המערכת עשתה מה שעשתה כפי שאנחנו יודעים, אזרוח, אישור המדינה ובידיעתה. זה סוג אחד של תקלה. הסוג השני של התקלה זה כמובן באמת העובדה שבאמת התגלגלו כאן תכניות של מצד אחד עיר חרדית, לא תמיד בידיעה מלאה או בהבנה מלאה או הכרה מלאה ולא נתווכח כאן מה נכון במינוח הנכון של מוסדות התכנון ולכן גם הגופים האלה עבדו לא תמיד בצורה מספיק נכונה. אבל זה נושא שצריך לגביו להפיק לקחים בהמשך הדרך ואנחנו צריכים לעשות את זה. אני אומר אחרי כל שמצד אחד החלטת הולנת"ע, באופן פורמאלי אני יכול להיות בדילמה. מצד אחד אני תומך במה שנאמר כאן שבגדול הייתי שואף למצב. כלומר לא מוחלט הייתי שואף למצב, שבו המועצה הארצית תתמוך בגוף החשיבה שהיא מינתה אותו כדי לעשות עבודה יסודית ולהביא בפניה את ההמלצות. אני חושב שזה דבר בריא, צריכים להיות חריגים משמעותיים שהולנת"ע תביא בפני המועצה הארצית והמועצה הארצית תדון ותחליט אחרת, אני לא רואה שזה נכון. זה כמובן בסיטואציה הספציפית הזאת, אני לא מדבר על מקרים של שמיעת התנגדויות, תהליך מעין שיפוטי שבו צריכים לפתוח את כל היריעה מחדש. אז אני בסך הכול, מצד אחד אני הייתי צריך לשבת כאן כמי שאחראי על המנגנון הזה לתמוך בהחלטת הולנת"ע. מצד שני, אני בכל זאת הייתי בדעת מיעוט בולנת"ע ואני חושב שמן הראוי היה להציג את עמדתי בעניין. אז אני אומר הדילמה הזאת היא דילמה ואני חיה איתה וצריך לפיה עכשיו להתנהל בתוך העניין. דילמה נוספת שקיימת בעניין היא שיש לנו על כף המאזניים וזה מה שאנחנו צריכים להחליט, יש לנו על כף המאזניים מצד אחד מצב קיים של אוכלוסייה של מתיישבים שהגיעו לשם בהנחיית, כל זה נאמר, בגיבוי של המדינה, בהנחיית המדינה, בעבודה של המדינה וכולי. בהשקעת כספים של המדינה. וזה נעשה בצורה ברורה ומודעת ואנחנו עכשיו נמצאים במצב שהוא מצב קיים, אי אפשר להתעלם. זאת אומרת אילו היינו צריכים לאשר במקום הזה ישוב בהיעדר נתוני הפתיחה האלה, אני מעריך שלא היינו מאשרים במקום הזה את הישוב הזה. ויש מספיק סיבות ואני יכול למנות אותם מעכשיו ועד הודעה חדשה. יש עם הפיתרון הזה שמוצע, אני

מדבר על חלופה אלק, שמתגבש פה איזשהו אני שומע רוב משמעותי לעניין, יש לה הרבה חסרונות לעניין הזה. אני אמנה אותם רק כדי שהדברים יהיו כאן על השולחן. מעבר לעניין הזה של בניגוד למדיניות ואחרי זה בניגוד למדיניות של המועצה הארצית. למרות שהמועצה הארצית קבעה כי זה אמנם מדיניות אבל אפשר בהחלט לאשר, תמ"א/35 אמרה שאפשר לאשר. זה דבר אחד. הדבר השני זאת העובדה שהישוב הזה הוא יישאר, הוא קטן, ואם הוא יצטרך לגדול יהיה לו קשה מאוד לגדול. אני בדקתי שוב את העניין ואני אומר כאן באחריות שלי, אחרי שבדקתי את העניין לעומק, בדו שיח עם המתכננים בעניין. לא שהם לא עומדים על דעתם כרגע, הם דיברו על סדר גודל של 380 משהו כזה, 400 או 380 או משהו כזה. הישוב הזה בעבודות עפר סבירות או כדאיות מגיעים שם לשיפועים של ארבעים אחוז, מגיעים שם להתקרבות לנחל נרבטה בניגוד לתכניות מתאר ארציות. התקרבות לדרך האזורית. יהיה קושי רב להגדיל את הישוב הזה מעבר ל-100 או 150 יחידות דיור. גם צריך וישוב של 100-150 יחידות דיור אני לא אומר שאין לו זכות קיום אבל אני אומר שהוא ישוב צולע. שהוא לא יכול להתרחב ויש לו בעיות וההתרחבות שלו אחר כך יגרמו להרבה מאוד דברים לא טובים והטענה גם כאן שנאמרה שכבר נעשו עבודות וכולי גם בעניין הזה אני מסכים עם כל אלה שאמרו שלמעשה העבודות הגדולות והעיקריות למעשה עוד לפנינו. זה ברור, אם ירצו שם להקים שכונה רצינית וטובה אז עכשיו יעשו תכנית, עכשיו יעלו על הבולדוזרים יחריבו את הגבעה הזאת עד היסוד ויקימו שם ישוב. ויפה יכול להיות שזה מצוין אבל ישוב קטן, קטן מאוד. לכן אני, זה לא מצב אידיאלי, זה לא פיתרון שהוא פיתרון אידיאלי מהרבה מאוד סיבות. עוד דבר אחד אני רוצה לומר. הרי העובדה שיש שם איזשהו צורך ביטחוני, ושאלה רחל את השאלה, העובדה שיש איזשהו צורך ביטחוני באזור הזה הוא עובדה קיימת ומוכחת. עובדה שיושב במקום הזה, באזור הזה יושב סביב מג"ב ולא בכדי הוא יושב שם. אז אני לפחות ראיתי בעיני רוחי את הסיטואציה כזאת שאם אכן לא יצלח לעשות את ההצרכה שחשבנו עליה. זאת אומרת לנצל את האזור שמסביב לבסיס מג"ב ובסיס מג"ב לצורך הקמת הישוב בגלל קונפליקט עם חריש שעלי הוא בהחלט מקובל, וגם בולנת"ע גם בהצעה שלי אני אמרתי שהחלופה של חריש היא לא חלופה מקובלת. אני רואה בסופו של דבר, כאשר חריש בכל זאת תתפתח ויצטרכו להוציא משם את בסיס מג"ב, הנה יש שם עבודות שנעשו, יש שם משטח קטן לצורך אותם אנשים שהיו שם מכניסים, זה בעצם מוקם כולמ"ב, כמתקן ביטחוני, והוא ימשיך להיות מתקן ביטחוני ואז יעבירו לשם את בסיס המג"ב והכול בסדר. וזה מסתדר. בעניין הזה דברים מסתדרים. כל זה ברמת היתרונות והחסרונות בעניין. השאלה הבסיסית שעומדת על הפרק כרגע, לפי דעתי בסופו של דבר ואחרי כל מה שאמרנו, אני אומר את זה מבחינתי אני עובד במשך השנים האחרונות, שנתיים האחרונות, בניסיון למצוא פיתרון לפלונטר שנוצר. כאשר זה כמובן זה מתלווה במאבק משפטי שהופך את הדברים תמיד למאוד מאוד חריפים, וכל אחד מתחפר בתוך ענייניו, יש חוות דעת של היועץ המשפטי ויש מאבק של החברה להגנת הטבע, ובג"ץ וכולי ואחרים וכל מתחבר וזה. עכשיו נהיה מאוד מאוד עקרוני כל העניין הזה. אז זה מתחבר. אמרתי בואו נחפש אלטרנטיבה לישוב, לאותם אנשים. לאן הם יכנסו. השאלה הבסיסית שעומדת על הפרק כרגע, לפי דעתי, בעיני היא רק שאלה אחת? האם יש חלופה או אין חלופה. כי אין חלופה אז אנחנו לפי דעתי לא נמצאים במצב שנכון יהיה בהרבה דברים שנאמרו כאן שלא לאכול את הצפרדע הזאת ולהגיד בסדר, שינינו מדיניות, אנחנו עכשיו לא חושבים ותכף אני אגיד על זה מילה, לא חושבים שישוברים חדשים זה פיתרון למכלול הבעיות, לא לשמירה על שטחים פתוחים, ואני חולק על העניין הזה ואני חושב שהמועצה הארצית אמרה את דברה בנושאים האלה. זה לא דרך לשמור על שטחים פתוחים, אולי אפילו להפך, ואני לא רוצה להיכנס לסוגיה הזאת, אני לא חושב שזה המצב, אני לא חושב שהתיישבות מהסוג הזה של ישובים בודדים מהסוג הזה שמפוזרים בכל מיני מקומות הם התשובה לקבוצות מתבדלות או קבוצות כאלה ואחרות שרוצות רק להתיישב בצורה כזאת, אי חושב שזה לא פיתרון כי בשיטה הזאת אנחנו ממלאים את כל מדינת ישראל כי כולם

רוצים להיות מבודלים. כל משפחה שקמה בבוקר וכל חבריה וכל חבורה כזאת או אחרת הם רוצים להיות רק הם לבד בתוך המערכת, זה הכול. הם רוצים. לא אונסים אף אחד. וטוב שכך,

מר אריה בר, יו"ר:

אני לא רציתי להגיע לדור שלם והביאו אותי ב-1950.

אדר' שמאי אסיף:

ואתה לא מצטער.

מר אריה בר, יו"ר:

לא שאני אומר שאני מצטער,

אדר' שמאי אסיף:

אתה לא מצטער.

מר אריה בר, יו"ר:

אני לא אומר שאני מצטער, אני אומר שמדינה יכולה להחליט על פרישת הפיתוח שלה.

אדר' שמאי אסיף:

בהחלט.

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

אדר' שמאי אסיף:

אין ספק. אין ספק שהיא יכולה להחליט. אני לא אמרתי. להפך, אנחנו יושבים פה במקום שמחליט על הפרישה הזאת. זה תפקידו וזה המנדט שיש לו כדי להחליט על הנושא הזה. אז בואו נשים את הדברים. אני אסיים. השאלה אם יש חלופה וזאת השאלה שעומדת על הפרק כרגע. זאת הדילמה שאנחנו כולנו עומדים בפניה. אני אומר כך, בסופו של דבר עברתי כברתי דרך ארוכה, עברו הולנתי"ע והמועצה הארצית כברת דרך גם והגיעה למסקנה, לפי דעתי ממה שמצטייר כאן, שלהתחיל עכשיו תהליך בניגוד לעמדתם של התושבים בקציר, בניגוד לעמדתם של אחרים, במצב שצריך עכשיו לפתוח מערכת חדשה של דיונים כדי לשלוח אותם למקום שהוא ואולי אחר כך יסתבר שצריך לחפש חלופה שלישית ורביעית וחמישית שאם אנחנו נלך לזה אנחנו למעשה לא מוצאים פיתרון לבעיה האמיתית שמדינת ישראל העמידה בפנינו. נכון, בעיה לא קלה, דילמה לא קלה, אבל מדינת ישראל העמידה בפנינו. זה בעצם העניין שצריך עליו רגע להכריע. האם באמת יש לנו בדינו, האם אנחנו, האם החברים כאן חושבים שהחלופה הזאת ולא. כמובן שכל מי, יש כאלה שיצביעו כיוון שהם מאמינים בעקרונות והם לא יזוזו מהעקרונות שלהם וכולי וכולי, אבל אני שבדרך כלל יושב כאן כפי שאתם מכירים אותי כבר לא מעט זמן ואני מנסה למצוא איזושהי דרך לאיזושהו קונצנזוס חכם שמביא את כל השיקולים בבת אחת ביחד בעניין הזה. אני רואה כך את תפקידי, אולי לא כחבר רגיל בתוך המועצה הארצית, אני רואה את העניין. אני בסופו של דבר אומר בואו נשים, את המבחן הזה נשים בפנינו ובהתאם לזה נחליט. האם באמת יש לנו חלופה, יש לנו לאן לשלוח. עם כל הכאב הזה שאנחנו באים ואומרים, למה בולנתי"ע אני חשבתי מה שחשבתי, אני אמרתי שהקבוצה שיש לנו חלופה, אני אמרתי שאני מקווה שניתן יהיה להגיע לחלופה. אבל אם הולנתי"ע בעצמה לא רואה את זה כחלופה וכפי שאני רואה

כאן המועצה הארצית לא רואה את זה כחלופה אז אנחנו בעצם שולחים אותם עוד הפעם למדבר. לא פותרים את הבעיה. עוד הפעם לא פותרים את הבעיה.

גב' רחל אלתרמן:

איזו חלופה?

מר אריה בר, יו"ר:

למה לא פותרים?

אדר' שמאי אסיף:

אולי הדברים לא ברורים.

דוברת:

ברור לגמרי.

אדר' שמאי אסיף:

לא, רחל שאלה אני אבהיר לה. מילה. הם יושבים במקום מסוים הקבוצה הזאת, אנחנו חשבנו ועדיין חשובים שזה לא מקום טוב ולא מקום אידיאלי. בטוח זה לא מקום טוב,

מר אריה בר, יו"ר:

מי אמר את זה?

אדר' שמאי אסיף:

אני.

מר אריה בר, יו"ר:

אתה, או.

אדר' שמאי אסיף:

אני חושב. אני חושב ורבים כמוני חושבים. אבל לא חשוב, אני חושב,

מר סטניסלב פיישבין:

לא, מעניין גם לשמוע מה עמדת מנהל התכנון.

אדר' שמאי אסיף:

נכון, נכון, מנהל התכנון.

מר אריה בר, יו"ר:

לא, בסדר, מה זה מנהל התכנון. יש משרד הפנים.

אדר' שמאי אסיף:

מנהל התכנון, אני אומר,

מר סטניסלב פיישבין:

לי למשל לשמוע שמנהל התכנון חושב שבמצפה עירון, בחלופה הראשונה, אפשר להקים 150 יחידות זה משהו שלא שמעתי מאף אחד בדיון עד עכשיו,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

דוברת:

זה נאמר בולנת"ע.

מר אריה בר, יו"ר:

סטניסלב, אנא.

אדר' שמאי אסיף:

רחל, אז יש לנו את המצב הקיים. אנחנו חיפשנו חלופה. אני הצעתי להם, כפי שזה נאמר כאן, לנסות ולבדוק על האזור של מחנה מג"ב שבדיעבד זה מסתבר כלב של זה. עכשיו אני בעתי ביחד עם משרד השיכון והצענו את ההצעה של לעבור לקציר. מצאנו שם שכונה מתכוננת, קיימת, שמבחינה תכנונית היא מאושרת, שאפשר שם להכניס אותם. עכשיו מסתבר שקציר יש להם תכניות אחרות והם רוצים לא לתת את זה לישוב אחר ולהשאיר את זה שם ואז אנחנו עלולים להדיר אותם פעם נוספת. זאת הדילמה שאנחנו צריכים להחליט עליה היום. זה המצב ועל זה כל אחד יצביע כפי שיצביע. יכול להיות שאני אציע איזושהי הצעת החלטה אבל נראה איך זה נתקדם.

מר אריה בר, יו"ר:

בוא, שמאי. אני. תראו, הדילמה הזאת שקיימת בין ה... של המועצה הארצית לבין הממשלה, לבין החלטות הממשלה היא קיימת. אני לא מאלה שאומר שהמועצה הארצית צריכה להיות חותמת גומי של החלטות ממשלה. אבל בין אלה שאומרים, בין עובדי המדינה שאומרים מאז שאני עובד מדינה כבר חמישים שנה שהממשלה היא המושלת. היא זאת שמכתיבה את ההתנהלות של מדינת ישראל. זה תפקידה, היא צריכה לשלוט ושלטון הוא על ידי הממשלה. כמוכן יש את הגורמים האחרים של חקיקה וכל הקשור. זאת הממשלה נרצה או לא נרצה. מי שרוצה לזלזל בעניין הזה מזלזל בדמוקרטיה הישראלית. יש ממשלה והיא זכותה לקבל החלטות. היא לא צריכה אישור של אף אחד מאלה שיושבים פה. העניין התכנוני הוא עניין סובייקטיבי ולא אובייקטיבי. הוא סובייקטיבי. לאחד יש זווית כזאת ולאחד יש זווית ראייה אחרת. אחד בא מאסכולה אלף והשני בא מאסכולה בית. לעצם העניין, האזור הצפוני של מדינת ישראל ובאזור של עכו בואכה חריש זה אזור החרוט של מדינת ישראל. מי שלא מבין את זה שישתכל על המפה. לא בכדי נשמעים שרוצים אוטונומיה לוואדי ערה. לא יודע מי מכס יושב עם ראשי הרשויות, אני יושב, אני שומע את הטונים. האזור הזה אנחנו חיים במדינת ישראל יש בה גם את האוכלוסייה היהודית שהם הרוב, ויש גם את האוכלוסייה הערבית. צריך לתת לכולם את ההזדמנות השווה. אבל יחד עם זאת, אסור לאבד את המדינה הזאת. כאשר ב-1989 דנו בהקמת אותם ישובים, קציר, חריש, הבריכות, מעמי, הרחבה של מעמי, והייתה התנגדות של החברה להגנת הטבע להקמת הבריכות התוצאה שאזור הבריכות תפוס על ידי בנייה בלתי חוקית היום. היום יש גלישה של כל הבנייה כלפי מעלה. א אני לא אומר שלא צריך לתת פיתרון לאוכלוסייה הערבית, הדרוזית, הערבית, הבדווית. חס ושלוש. אני בין אלה שדוחפים, ויעיד פה שמאי, את תכניות המתאר ואת התכניות המפורטות. כי צריך לתת להם תשובה. אבל יחד עם זאת לעצום עיניים ולירוק לבאר שבה אנחנו נמצאים ושותים ממנה שזה המדינה שלנו ולהגיד לאנשים שרוצים להתיישב באזור שהוא גם מבחינה ביטחונית, גם מבחינה ערכית, להגיד

שהם קבוצה של מתבדלים המרחק הוא גדול. זה לא אנשים. יש לפעמים, מה זה מאוס להיות עדיין כזה שרוצה לפתח וללכת לאזורים שהם אזורים קשים למגורים. זה מאוס? אלה שמגיעים לנגב, מה הם צריך לשלוח אותם חזרה לפתח תקווה? על מה אתם מדברים? כל אדם שבא לנגב, אני אומר לכם כתושב באר שבע ואיש מציבור, מ-1950, צריך לחבק אותו ולנשק אותו. אותו הדבר לאזור הזה. אתם לא, תבינו אנחנו צריכים לדבר על 40-50 השנים הבאות, אל תסתכלו על היום. המפה של מדינת ישראל עלולה להיות לצערי כזאת שהדברים פשוט על... ותסתכלו על המפות. ותסתכלו מה קורה בישובים המעורבים. ומי שלא רואה את מה שקורה בלוד, ומי שלא קורה מה שקורה בעכו ומי שלא רואה מה שקורה ברמלה פשוט לא מבין את המפה ומה קורה בבאר שבע, ומה קורה בערד. ולכן העניין הוא לא רק עניין של החלטות תכנוניות, צריך לראות את הדמוקרטיה הקיימת, את התנועות הקיימות, את מה שקורה בפועל ואת מה הצפי לעתיד. זה מה שאנחנו צריכים להעמיד בפנינו. ואני אומר לכם אני כאחד שבדרך כלל אופטימי, האמינו לי אני פסימי על מה שהולך לקרות. יושב פה ראש מועצה, גבעות בר קמה ואם לא הייתה קמה אני יודע מה היה קורה שם. הייתם אומרים זה ישוב חדש גבעות בר, אני לא יודע אם אתם יודעים, מתחת לנחל בר,

דובר:

ברור. בג"צים אחד אחרי השני.

מר אריה בר, יו"ר:

לא. העניין הוא פסיפס של דברים, הוא לא רק הצד כן ישוב חדש או לא ישוב חדש. זה לראות את כל המפה. עכשיו הקבוצה הזאת של 40 לא צריכה אף אחד מכם ולא אותי כדי ללכת ולרכוש מגרש בכספו של כל אחד בכל מקום שיש היצע של מגרשים, כולל קציר. מה זה קציר המגרשים זה מגרשים של אבא של מישהו? אלה מגרשים של המנהל, מוציא אותם לשיווק ולפרסום, הם יכולים להירשם, לקנות מגרש ולגור. מה אנשים עם כיפות סרוגות לא גרים במודיעין? הם גרים. אבל זו קבוצה, זו קבוצה שרוצה להיות ביחד, היא יש לה איזושהי אידיאולוגיה והאידיאולוגיה היא פיתוח וחיזוק מדינת ישראל. אנשים מאוד מאוד ואומרים להם אתם קבוצה מתבדלת. אז גם הקיבוצים זו קבוצה מתבדלת. וגם המושבים זו קבוצה מתבדלת וגם הישובים הקהילתיים זו קבוצה מתבדלת. לגבי דאר אל חנוס, הדבר החמור שאנחנו עושים זה להטיח פה אינפורמציה לא נכונה. בדאר אל חנוס עברו מאות משפחות, זה היה תחנת מעבר כמו עתלית אז, תחנת מעבר מגיעים לשם ומקבלים פיצוי מנהל מקרקעי ישראל ועוברים לאחד הישובים הערביים. אבל תמיד נשאר גרעין כדי לשמר את המעבר. זה לא המקום הזה. בדאר אל חנוס יושבים פה אנשי מנהל ויכולים לספר לך כמה כסף נתנו פיצויים כדי שיעברו, ועברו,

גב' איריס האן:

אני מסכימה איתך. אני הייתי נגד.

מר אריה בר, יו"ר:

לכן, לבוא ולהציב את זה שזה אותו הדבר, אם הייתי יודע שמחר מתוך ה-40 משפחות מנהל מקרקעי ישראל היה נותן להם כסף לעבור לישוב אחר, והיו מסכימים, אני הייתי נגד הקמת הישוב הזה. אין דבר כזה. איך אפשר להשוות בין שני מצבים כאשר הנתונים הם שונים לחלוטין. אני הייתי עם השר שלי שם באזור וראינו את העניין. האמת היא לא כפי שהוגדר פה. עכשיו עוד דבר אחד, אני לא רוצה במועצה הארצית לבוא ולהתייחס לזרם התת קרקעי הקיים לחיזוק של הבנייה הבלתי חוקית וסיבותיה. אני מספיק שאני אמפה את מיקום הקברים בלבד. אני לא צריך את הבנייה הבלתי חוקית, הקברים. תמפו איפה הם. אז בואו

נפתח גם את העיניים, ולבוא ולהגיד ככה בהבל פה דאר אל חנום ומצפה אילן זה אותו הדבר, תשמעו זה לחטוא לאמת. לגבי החלופות, קודם כל לגבי חריש זה ברור לי חד משמעית כאחד שעסק בנושא שנים רבות, זה לא בא בחשבון. חריש צריכה לקום כישוב חרדי שמשלב שני דברים: אחד, מתן תשובה לאוכלוסייה החרדית. שתיים, מתן תשובה לבעיה האסטרטגית של מדינת ישראל. אלו שתי נושאים שמשתלבים ביחד. מדינה יכולה כמדינה על ידי מוסדותיה לבוא ולהגיד שמבחינה אסטרטגית היא רוצה שם מסה של אוכלוסייה. זכותה. היא לא צריכה להתבייש או לפחד להגיד את זה. לגבי קציר. קציר התחילה, האכלוס שלה, הפיתוח שלה והאכלוס שלה התחיל יופי. היה שלב של הקפאה משום שלהגיע לקציר דרך הכביש הזה שרגמו אותם באבנים חלק מהמשפחות עזבו. היישוב עמד למעשה ב... לשמחתי, לאורך הזמן קציר התחזקה, אנשי המשטרה ואנשי מג"ב עשו שם פעילות רבה מאוד והגענו על המעבר לקציר. כתוצאה מזה התחזק היישוב. היישוב הזה רוצה לגדול, בצדק. אז מה אנחנו אומרים להם, בואו ניקח מכס אונה נעביר אותה למישהו אחר. אבל מה אנחנו עוד אומרים אם הם לא רוצים נכריח אותם. תראו אם זה היה בדניה בחיפה הייתי מסכים. אבל זה לא בחיפה. זה בוואדי ערה. ולבוא ולהגיד להם ניקח לכם את האונה הזאת שהיא מיועדת גם לגידול הטבעי וגם לאנשים שרוצים להגיע לקציר ולהגיד זאת אלטרנטיבה, זאת לא אלטרנטיבה. ולכן האלטרנטיבה בעיני היחידה הקיימת ההגיונית מכל הבחינות וכל הפסיפס היא להישאר במקום הקיים. אל תטעו אני באמת פה אומר לכם כי פה יוצא מצב ששמאי אומר אלף ואני אומר בית. אני במערכת הזאת מ-1957 ואני הייתי בן אלה שהיו שותפים להקמת הישובים בנגב וגם בגליל, אבל בעיקר בנגב, של ערד, של אופקים, של קליטת העלייה בירוחם, אני הייתי שותף לכל הדברים האלה. כולל הקמת חלק מהמצפים בגליל. ואתם אומרים בוא לא נקים ישובים חדשים, אתם מתארים לעצמכם מה היה קורה בגליל? אתם מבינים את המשמעות בגליל? אני לא איש הגליל אבל אני מכיר את המפה, יושב פה איש הגליל. אז אל תיתממו, זאת המדינה שלנו, זה לא המדינה של מישהו אחר. וממשלה זכותה לבוא ולהמליץ לבוא ולהקים את הישוב במקום הקיים. לכן אני כעסתי מאוד על כך שמלגלים על כך או אומרים, לא מלגלים סליחה אלא אומים שמנכ"ל המשרד להגנת הסביבה שיוצא בעד להישאר במקום הקיים איפה האנשים שלו. אולי בואו גם נגיד לשרים, שרים ממנים את הנציגים שלהם. נכון שמבחינה משפטית הנציג יש לו את העמדה שלו, זה בסדר גמור. אני מכיר את החוק. אבל יחד עם זאת, צריך לא לשכוח שהנציגים הם נציגים של השר. כתוב בחוק. אז אל תיתממו. בואו ואני באמת אני פונה אליכם כאשר כמעט לכל דבר מתנגדים אתם יורים לעצמכם ברגל, אני אומר לכם חד משמעית. העברת המחנות מצה"ל לנגב,

דוברת:

מה?

מר אריה בר, יו"ר:

מעבר מחנות צה"ל לנגב, הקמת הישובים. כל דיון שאנחנו מדברים אתם רצים לבטל משפט לעיתונות,

(לא ניתן לתמלל - כולם מדברים ביחד)

מר אריה בר, יו"ר:

אני אומר לכם להציג שפה יש חלק שהם אנטי ירוק ואנטי איכות סביבה ואנטי שימור ויש רק כאלה שהם בעד, זה פשוט שקר אחד. שקר. כל אלה שיושבים פה וכל אלה שדיברו בעד להישאר במקום הקיים אני גם מכיר אותם ואני יודע כולל המתיישבים. הם בעד שטחים

ירוקים, ריאות ירוקים. אבל זה לא לשים כמו ששמים את הסוס את ה... לעיניים ולדהור. לא. לא. יש צרכים, צריך לראות את התמונה הכוללת. וזה מה שצריך לעשות. לכן עם כל הכבוד, המועצה הארצית צריכה להשתחרר מהטיעון הזה או הטיעון האחר ולראות את פסיפס הבינוי. לכן אני מציע את ההצעה הבאה: יש שתי אפשרויות, הולנת"ע החליטה בעד האישור, יש החלטה לדחות את החלטת הולנת"ע או לאשר אותה. שום החלטה אחרת,

מר אדם מזור:

יש לי הצעה נוספת. אני חושב שכל הדיון היה באמת ביש הצעה האם ההצעה הזאת היא יותר גרועה או יותר טובה. לא בעצם האם שווה שהיא תהיה קצת יותר גרועה ולעשות אותה או להשאיר את המצב כמו שהוא. זה החלטות בעצם שהועלו. אני חושב שכל הדיון היה על הבסיס שנקודת המוצא היא שכל דבר שאנחנו מוסיפים אנחנו מפריעים ואנחנו פוגעים. אני חושב שאפשר לאתגר ולקבל את ההחלטה לבנות את הישוב במסגרת זה, אבל לאתגר אותו להועיל למקום ולא להזיק לו. למשל, מקומות שבנו בית ספר שדה למרות שבנו אותו זה תרם למקום. מקום שיכול לבוא ולהגיד אני לוקח על עצמי תפקיד קהילתי של להפגיש דווקא את האוכלוסיות האחרות ש,

מר אריה בר, יו"ר:

זו לא החלטה שלנו, זו לא החלטה של המועצה.

מר אדם מזור:

מה?

מר אריה בר, יו"ר:

זו לא החלטה של המועצה הארצית,

מר אדם מזור:

מה זאת אומרת זה לא מטרה?

מר אריה בר, יו"ר:

המועצה הארצית לא מטפלת בהתנהגות והתנהלות,

מר אדם מזור:

זו לא התנהלות, זה מה הישוב הזה, מה התוכן שלו. התוכן לא צריך להיות רק בניית בתים לאנשים לגור. התוכן יכול להיות לתת למקום שיש לו הרבה,

מר אריה בר, יו"ר:

אז למה לא שאלת את האנשים שהגיעו לכאן, הלוא הם הסבירו מה הם עושים ומה הפעילות שעושים, גם בסרט. אתה לא היית,

מר אדם מזור:

הייתי.

מר אריה בר, יו"ר:

היית בסרט,

מר אדם מזור:

כן, הייתי אבל מותר לחשוב אחרי כל הדברים שכולנו חושבים שכל דבר שעושים פה הוא מראש לרעה, לבוא ולהגיד שאני חושב שאפשר להקים ישוב שיתרום לאזור הזה ואפילו להנחות את שני הנושאים שמטרתו לתרום וזה הצד החברתי והצד הסביבתי ולדעתי במקום שיקים איזושהי סדנא שגם תפגע באיכות הסביבתי או איזושהו מפעל שיזהם את מי התהום, שנחפש להם את אותם דברים שהם יהיו תרומה לאזור. זה לא כל כך קשה. מפני שהעובדה היא שעשינו כאלה דברים במקומות שונים והם הצליחו והם תרמו. אנחנו כמועצה ארצית צריכים לדאוג קודם כל שיעשו הדברים הטובים ואולי אם אין ברירה אז למנוע לעשות את הדברים הרעים. אבל יותר טוב שנעודד לעשות את הדברים הטובים.]

מר אריה בר, יו"ר:

אני אציע הצעה. בבקשה, משה.

מר משה פאוול:

אני חושב שהצבעה לקבל או לדחות את החלטת הולנת"ע, לקבל ההחלטה אחרי כזה דיון כזה מעמיק היא אינה מספקת. נדמה לי שצריך לקבל החלטה עצמאית של מליאת המועצה הארצית ואני מוכן להקריא נוסח הצעה כפי שניסיתי לנסח כאן: "בהמשך להחלטת הממשלה, התנהלות גורמי ההתיישבות, הצורך הביטחוני והלאומי, האפשרות להקמת ישובים לפי תמ"א/35 ולאחר שיקול דעת ובהתחשב בכך שבמשך שנים מאז הקמתה של היאחזות הנח"ל ואזרוחה תוך התחשבות בקידום תכניות העיר קציר-חריש ובחינת יתר האלטרנטיבות אני מציע לחזק את החלטת הולנת"ע, לברך את התושבים שבחרו לעבור לגור לאורך קו התפר באזור ואדי ערה ולאשר את נקודה אחת בפיתוחו של הישוב מצפה אילן במיקומו הנוכחי".

מר אריה בר, יו"ר:

אני לא מתנגד, אני מוכן להוסיף את מה שנאמר פה ואנחנו ממליצים בפני התושבים, אנחנו לא יכולים להגיד. אנחנו ממליצים בפני התושבים לפעול בתחום החברה הפעילה ואיכות הסביבה ושמירת ערכי הטבע.

מר משה פאוול:

מאה אחוז.

גב' איריס האן:

יש לי הצעה אחרת.

מר משה פאוול:

בבקשה.

גב' איריס האן:

אני מציעה שלא לאשר את הקמת הישוב במיקום הנוכחי מהסיבות הבאות: המיקום המוצא הוא אמנם בתחומי מרקם עירוני המצוי במרקמים בראש סדרי העדיפויות להקמת ישוב חדש. אך הנוהל קובע כי במקום עירוני, נוהל הקמת ישובים חדשים כי במקום עירוני תיבחן בחיוב כל יוזמת התיישבות כשכונה עירונית צמודת דופן והתכנית הנוכחית אינה עונה לכך. מיקום הישוב אינו ראוי לפיתוח מאחר ומדובר בפיתוח שאינו צמוד דופן ושטח בעל רגישות סביבתית גבוהה המוגדר בתמ"מ/6 כשטח מוגן. שטח הישוב, כולל השטחים המתאימים להרחבתו הוא מצומצם ואינו מאפשר לו להתפתח לישוב גדול. יש להימנע מהקמת ישובים קטנים ומתבדלים, מה גם ששטח הישוב יכול להוות חלופה לסיס מג"ב

שפינויו או העברתו יאפשר את הרחבת או את פיתוח העיר חריש. בחינת החלופות שבוצעה למיקום הישוב מצביעה על עדיפות לחלופת חריש, חלופה שתיים, והשיקולים שנוגעים לרצונות התושבים במקום והשיקולים האחרים לגבי האוכלוסייה אינם רלבנטיים מאחר ושאלות הנוגעות לזהות המתיישבים אינם בסמכותה של המועצה הארצית,

גב' רחל אלתרמן:

איזה שאלות לא בסמכותה?

גב' איריס האן:

שנוגעות לזהות של המתיישבים, זה משהו שהוקרא כאן בהתחלה,

מר אריה בר, יו"ר:

בואי, איריס.

גב' איריס האן:

אין לנו סמכות להחליט מי יגור שם.

מר אריה בר, יו"ר:

איריס,

גב' איריס האן:

אני מסיימת,

גב' רחל אלתרמן:

לא, אבל בדרכים עקיפות,

מר אריה בר, יו"ר:

רחל,

גב' איריס האן:

אם מישהו רוצה להצטרף להחלטה ולשנות חלקים,

מר אריה בר, יו"ר:

איריס, תסלחי לי,

גב' איריס האן:

אני מסיימת. הדיון במועצה הארצית מתקיים בנסיבות כפוינות מאחר ואזרוח הישוב נעשה שלא כדין ואשר היועץ המשפטי לממשלה קבע עוד בדצמבר 2006 כי על המשפחות המתגוררות שם להתפנות מההיאחזות. על פי בחינת נוהל ישובים חדשים ומדיניות התכנון הארצי והמחוזית יש יסוד סביר להניח כי תכנית הישוב לא הייתה מתאשרת מראש. הנקודה האחרונה היא שהמחויבות כלפי התושבים שאזרחו את ההיאחזות יכולה לבוא על ופתרונה. אני חושבת שחלופת חריש היא כן אפשרית. יכולה לבוא על פתרונה בחלופות זמינות אחרות כמו קציר או חריש, אין מניעה כי האוכלוסייה תשתלב בתכנית העיר חריש שבתחומה כבר מתגוררת אוכלוסייה שאיננה חרדית.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה רבה.

גב' איריס האן:

אם מישהו רוצה להצטרף להצעה אני יכולה להכניס,

מר אריה בר, יו"ר:

בסדר, מי שרוצה להצטרף הוא יצטרף בהצבעה,

גב' איריס האן:

לא, אם רוצים לשנות.

מר אריה בר, יו"ר:

איריס, אני מבקש משהו.

גב' איריס האן:

סליחה.

מר אריה בר, יו"ר:

נתתי לך להקריא מגילה.

גב' איריס האן:

תשמע, זה כמו מילים של הנידון למוות.

מר אריה בר, יו"ר:

אני מעלה להצבעה את ההצעה שמשה הקריא בתיקונים שאמרתי שהם תיקונים שיתוקנו, מי בעד ההצעה הזאת?

גב' תמי בולר:

19.

מר אריה בר, יו"ר:

מי בעד ההצעה של איריס?

גב' תמי בולר:

4.

מר אריה בר, יו"ר:

מי נמנע?

גב' תמי בולר:

5.

מר אריה בר, יו"ר:

תודה רבה.

מר אדם מזור:

אני רוצה להציע להוסיף משפט שבהקמתו של, רבותיי אני ביקשתי קודם אתם עצרתם אותי באמצע המילה,

מר אריה בר, יו"ר:

הוספנו את המילה שלך,

מר אדם מזור:

לא, המשפט שלי זה שבהקמתו של הישוב יושם דגש על תרומה לאיכות הסביבה והקהילה.

מר אריה בר, יו"ר:

הוא אמר.

מר אדם מזור:

לא בנוסח הזה.

מר אריה בר, יו"ר:

כן, בנוסח הזה. אנחנו עושים הפסקה של חמש דקות.

מר אדם מזור:

לא בנוסח שאני אמרתי.

מר אריה בר, יו"ר:

בנוסח הזה.